

Vergaderjaar 2005–2006

30 658

Invoering van de Wet op het financieel toezicht en aanpassing van overige wetten aan die wet (Invoerings- en aanpassingswet Wet op het financieel toezicht)

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

1. ALGEMEEN

Dit wetsvoorstel regelt de invoering van de Wet op het financieel toezicht (hierna ook: Wft), de daarmee samenhangende intrekking van de Wet financiële dienstverlening (Wfd), de Wet melding zeggenschap en kapitaalbelang in effectenuitgevende instellingen (Wmz), de Wet toezicht beleggingsinstellingen (Wtb), de Wet toezicht effectenverkeer 1995 (Wte 1995), de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Wtk 1992), de Wet toezicht natura-uitvaartverzekeringsbedrijf (Wtn) en de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993 (Wtv 1993), alsmede de noodzakelijke aanpassing van andere wetten. Dit wetsvoorstel is aangekondigd in de toelichting op de vierde nota van wijziging bij het voorstel van wet houdende regels met betrekking tot de financiële markten en het toezicht daarop (Wet op het financieel toezicht, Kamerstukken II 2005/06, 29 708, nr. 19, blz. 293).

De overgang van het bestaande recht op het terrein van het financieel toezicht naar het nieuwe wettelijke kader van de Wet op het financieel toezicht dient zorgvuldig te gebeuren. Om dit te bewerkstelligen, wordt in dit wetsvoorstel, globaal aangeduid, het volgende geregeld:

- Het treffen van flankerende maatregelen ten einde de nadelige gevolgen van de overgang naar de Wft voor betrokkenen zoveel mogelijk te beperken. Dergelijke overgangsmaatregelen zijn in Hoofdstuk 1 van het wetsvoorstel opgenomen.
- Het aanpassen van andere wetten aan de Wft. Deze aanpassingsbepalingen zijn opgenomen in Hoofdstuk 2 van het wetsvoorstel.
- Het intrekken van de huidige financiële toezichtwetten en het opnemen van grondslagen voor een koninklijk besluit om de inwerkingtreding van dit wetsvoorstel en de Wft te regelen. Deze slotbepalingen staan in Hoofdstuk 3 van het wetsvoorstel.

2. OVERGANGSMAATREGELEN

Uitgangspunt is invoering van de Wft volgens de hoofdregel van onmiddellijke werking. De Wft is dus niet alleen van toepassing op hetgeen na zijn inwerkingtreding voorvalt, maar ook op de bestaande rechtsposities en verhoudingen. Wel wordt aan ten tijde van de invoering van de Wft niet-uitgewerkte overgangsmatregelen eerbiedigende werking toegekend. Zo zijn bijvoorbeeld in de artikelen 34 en 35 de overgangsmatregelen in verband met de laatste wijziging van de Wtb overgenomen. Deze overgangsmatregelen zijn mogelijk nog relevant na inwerkingtreding van de Wft. In onderhavig wetsvoorstel wordt een groot aantal overgangsmatregelen voorgesteld om de invoering van het nieuwe wettelijk kader zo efficiënt en soepel mogelijk te laten verlopen. Daarnaast is aan de Autoriteit Financiële Markten (AFM) en de Nederlandsche Bank (DNB) gevraagd om in de uitvoeringspraktijk zonnodig te anticiperen op het nieuwe wettelijke stelsel.

2.1 Vergunningen

Vergunningen die zijn verleend op grond van de huidige wetgeving en waarvoor tevens een vergunninggrondslag in de Wft is opgenomen, blijven onder de Wft geldig op basis van specifieke overgangsmatregelen. Hoofdregel is derhalve dat vergunningen die onder de huidige wetgeving zijn verleend en die ook na inwerkingtreding van de Wft vereist zijn om niet in strijd te handelen met een verbod in die wet, zonder tussenkomst van de vergunninghouder of vergunningverlener van rechtswege in stand blijven. Deze vergunningbesluiten worden voorzien van een nieuwe grondslag onder de Wft. Dit betekent dat het besluit wordt «omgehangen», inclusief de eventueel aan dat besluit verbonden voorschriften en gestelde beperkingen. Intrekking of wijziging van het vergunningbesluit, al dan niet op verzoek van de begunstigde, na de inwerkingtreding van de Wft vindt plaats onder het nieuwe regime.

2.2 Ontheffingen

In de Wft wordt onderscheid gemaakt tussen zogenoemde «zware» ontheffingen en «lichte» ontheffingen. Zware ontheffingen houden een ontheffing van een verbod in, lichte ontheffingen een ontheffing van bepaalde vergunningvereisten en – voor het merendeel – regels die gelden in het kader van het lopende toezicht. Voor een nadere toelichting op dit onderscheid wordt verwezen naar Kamerstukken II 2005/06, 29 708, nr. 20, blz. 32–34. Bij zware ontheffingen geldt hetzelfde als hierboven beschreven bij de vergunningen: deze worden voorzien van een nieuwe grondslag waardoor ze van rechtswege in stand blijven. De grondslagen voor deze ontheffingen in de huidige wetgeving komen overeen met de Wft-grondslagen voor zware ontheffingen. De aan deze (zware) ontheffingen verbonden voorschriften en gestelde beperkingen blijven ook in stand.

Ontheffingen verleend onder de huidige wetgeving, die onder de Wft gelden als lichte ontheffingen, blijven onverkort in stand voorzover de Wft in een ontheffingsgrondslag voorziet. Tussen de ontheffingsgrondslagen in de huidige wetgeving zitten echter onnodige en belemmerende verschillen die door de met de Wft beoogde harmonisatie en stroomlijning worden weggenomen. Zo kennen de Wtb (artikel 12, vierde lid), de Wte 1995 (artikel 11, vierde lid) en de Wfd (artikel 18, eerste lid) vrij ruime ontheffingsmogelijkheden. De Wft handhaaft deze ruime (lichte) ontheffingsmogelijkheden niet. Aan de hand van ervaringen uit de toezichtpraktijk is de ontheffingsbevoegdheid in de Wft beperkt tot bepalingen waarvan het *noodzakelijk* wordt geacht dat ontheffing kan worden

verleend. Zo vervallen de ontheffingsmogelijkheden met betrekking tot de deskundigheid en betrouwbaarheid van dagelijks beleidsbepalers, het waarborgen van adequaat toezicht en het effectentypisch gedragstoezicht. Voor gevallen waar ontheffing niet passend of nodig zou zijn, bestaat dus de bevoegdheid niet om een ontheffing te verlenen. Met deze gerichte inzet van de ontheffingsbevoegdheid worden de transparantie van de toepasselijke regels en de rechtsgelijkheid vergroot. Aangezien de ontheffingsgrondslagen die onder de Wft niet meer terugkomen in de toezichtspraktijk niet of nauwelijks door de toezichthouders werden gebruikt, zijn de gevolgen voor de betrokken financiële ondernemingen gering.

Voor financiële ondernemingen die op grond van de huidige regelgeving beschikken over een lichte ontheffing waarvoor de Wft geen mogelijkheid meer biedt, geldt een overgangsregime van één jaar vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van de Wft. Binnen dat jaar zal de desbetreffende instelling ervoor moeten zorgen dat wordt voldaan aan de materiële (Wft-) bepalingen, waarvoor de ontheffing op basis van de huidige wetgeving geldt. Naast het juridische kader hiervoor, dat is opgenomen in de artikelen 27, 38, 49 en 65, is het uiteraard van belang dat deze overgang door de toezichthouders goed wordt begeleid.

De mogelijkheden van DNB en de AFM voor het verbinden van voorschriften aan lichte ontheffingen, worden in de Wft beperkt. Op basis van de huidige wetgeving kan de toezichthouder zelf bepalen welke voorschriften er aan een (lichte) ontheffing worden verbonden. Hierdoor kan door de toezichthouder een alternatief normenkader worden gecreëerd waarop vervolgens door hem toezicht wordt gehouden. Om deze reden is in artikel 1:84, tweede lid, van de Wft bepaald dat uitsluitend bij ministeriële regeling vastgestelde voorschriften aan een lichte ontheffing kunnen worden verbonden. Dit is in lijn met de (kleine¹) Trias-gedachte en doet meer recht aan de transparantie van de toezichtpraktijk en de rechtszekerheid voor de sector. De aan bestaande (lichte) ontheffingen verbonden voorschriften maken onderdeel uit van het ontheffingsbesluit en blijven dus van kracht onder de Wft. Door middel van een verzoek aan de toezichthouder tot schrapping van de aan het ontheffingsbesluit verbonden voorschriften, kan het ontheffingsbesluit geheel aan de Wft worden aangepast, er van uitgaande dat er geen voorschriften bij ministeriële regeling zijn vastgesteld. Uiteraard is het daarbij van belang dat de aanvrager steeds voldoet aan de onder de Wft geldende ontheffingsgronden. Als dit het geval is, is er geen reden voor de toezichthouder om het verzoek niet te honoreren. Als dit anders is, dient dat in elk geval duidelijk te worden gemotiveerd in het besluit. Een dergelijke aanvraag (waarbij wordt voldaan aan de Wft-ontheffingsgrondslagen) kan in geen geval leiden tot intrekking van die ontheffing.

2.3 Handhavingsbesluiten

In het kader van de aanwending van handhavingsinstrumenten zijn – voorzover in dit kader relevant – twee categorieën te onderscheiden:

- i) voor de inwerkingtreding van de Wft opgelegde maatregelen (bijvoorbeeld aanwijzingen, lasten onder dwangsom, boetes en benoemingen van (stille) curatoren); en
- ii) na de inwerkingtreding van de Wft op te leggen lasten onder dwangsom en bestuurlijke boetes alsmede het geven van een aanwijzing en het benoemen van een curator ter zake van overtreding van de oude wetgeving.

Beoogd wordt dat ten aanzien van beide categorieën het «oude» recht op «oude» situaties wordt toegepast en dat vóór de inwerkingtreding van de wet in gang gezette procedures, na inwerkingtreding van de Wft kunnen worden voortgezet. Te denken valt aan het benoemen – na de inwerking-

---

¹ In de literatuur wordt de Trias politica (scheiding tussen wetgevende, uitvoerende en rechtsprekende macht) ook wel doorgetrokken naar een lager niveau. Deze kleine Trias ziet dan op de scheiding van machten binnen een afzonderlijk orgaan.

trekking van de Wft – van een (stille) curator wegens het onvoldoende uitvoering geven aan een aanwijzing gegeven op grond van oude wetgeving. Procedures die in gang zijn gezet vóór inwerkingtreding van de Wft worden op basis van de oude wetgeving voortgezet.

Daarnaast wordt voorgesteld de mogelijkheid op te nemen om na inwerkingtreding van de Wft tot drie jaren na de dag waarop de overtreding is begaan bestuurlijke boetes op te leggen ter zake van overtreding van oude wetgeving. Met het opnemen van deze bepaling wordt voorkomen dat de vervanging van het huidige wettelijk kader door de Wft een «generaal pardon» bewerkstelligt. De termijn van drie jaar komt overeen met de termijn zoals die ook is opgenomen in artikel 1:69 van de Wft voor het opleggen van een bestuurlijke boete. Ten aanzien van de naleving van een aantal voorschriften, vooral rapportageverplichtingen, dient een effectief instrument voorhanden te zijn om de rapportages daadwerkelijk te verkrijgen. Het opleggen van een bestuurlijke boete is in dergelijke gevallen niet altijd voldoende; met het opleggen van een last wordt zonodig een doorlopende financiële prikkel gecreëerd. De mogelijkheid tot het opleggen van een last onder dwangsom is niet aan een termijn gebonden. Deze overgangsrechtelijke maatregel heeft geen cumulatie met de termijn uit artikel 1:69 tot gevolg, er is dus geen sprake van een vervaltermijn van zes jaren.

Indien het bedrag van de boete of dwangsom onder de Wft hoger is dan het maximum zoals dat ten tijde van het plegen van het feit gold ingevolge een van de nu in te trekken sectorale wetten, zijn de boetebedragen van die sectorale wet van toepassing. Indien het bedrag van de boete of dwangsom onder de Wft lager is dan het maximum zoals dat ten tijde van het plegen van het feit gold ingevolge de nu in te trekken sectorale wetten, zijn de boetebedragen van de Wft van toepassing. Voor het overige blijft het recht gelden zoals dat gold ten tijde van de overtreding. Voorzover het gaat om de bestuurlijke boete is het uitgangspunt van artikel 1, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht van toepassing. Dit houdt in dat bij verandering in de wetgeving na het tijdstip waarop het feit is begaan, de voor de verdachte gunstigste bepalingen worden toegepast.

Op inlichtingen die op basis van de oude regelgeving door de toezichthouders zijn verkregen zijn de geheimhoudingsbepalingen van de Wft van toepassing.

2.4 Toezichtkosten

Het treffen van een overgangsrechtelijke voorziening voor begrotingsgoedkeuring is niet nodig omdat artikel 1:13 van de Wft verlangt dat de toezichthouder voor 1 december van het aan het begrotingsjaar voorafgaande jaar een begroting ter instemming aan de Minister van Financiën stuurt. De goedkeuring die de Minister op grond van de huidige wet heeft verleend, blijft gelden.

In de loop van een boekjaar kunnen positieve of negatieve exploitatiesaldi ontstaan. Dergelijke verschillen ten aanzien van de begrote toezichtkosten kunnen, op voorstel van de toezichthouder, worden verrekend met de in rekening te brengen toezichtkosten voor het daarop volgende jaar. Het is mogelijk dat er onder de werkingssfeer van de huidige wetten een positief of negatief exploitatiesaldo bestaat. Zowel op grond van de huidige wetten als op grond van de Wft, kan dit saldo worden omgeslagen over de alsdan onder toezicht staande instellingen. Er wordt niet voorzien in een overgangsmaatregel die regelt dat onder de huidige wetgeving ontstane positieve of negatieve saldi enkel en alleen worden verrekend met de onder die wetten werkzame (onder toezicht staande) financiële ondernemingen en onder de Wft ontstane saldi met onder de Wft (onder

toezicht staande) werkzame ondernemingen. De invoering van de Wft leidt immers niet tot een wijziging ten aanzien van de huidige verrekeningsystematiek van kosten. Verrekening van een exploitatiesaldo zal volgens de bestaande kostensystematiek in het opvolgende jaar plaatsvinden.

2.5 Rapportageverplichtingen

Indien de Wft gedurende een lopend boekjaar in werking treedt zal ten aanzien van de rapportageverplichtingen een overgangsregeling worden getroffen. Inwerkingtreding gedurende het boekjaar heeft namelijk een gebroken boekjaar tot gevolg. Ook wordt met een overgangsregeling voorkomen dat een aantal ondernemingen (banken en beleggingsondernemingen) in korte tijd tweemaal met een gewijzigd rapportagekader te maken krijgt. Een tweede nieuw rapportagekader volgt uit de wet ter uitvoering van richtlijn nr. 2006/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 14 juni 2006 betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen (herschikking) (PbEU L 177) en richtlijn nr. 2006/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 14 juni 2006 inzake de kapitaaltoereikendheid van beleggingsondernemingen en kredietinstellingen (herschikking) (PbEU L 177). De implementatietermijn van deze richtlijnen is op 31 december 2006 gesteld. Indien beide wetsvoorstellen per 1 januari 2007 in werking treden, is geen overgangsbepaling nodig. Wanneer dit echter niet het geval is, zullen in de algemene maatregel van bestuur die mede op grond van artikel 2:98, vijfde en zesde lid, van de Wft tot stand komt, overgangsmaatregelen worden opgenomen. Deze maatregelen zullen er in resulteren dat financiële ondernemingen over heel 2006 volgens het huidige rapportagekader en dus met de «oude» staten aan hun rapportageverplichtingen kunnen voldoen. Het Wft-regime zal voor een aantal financiële ondernemingen (beleggingsondernemingen) tot een lichtere rapportagelast leiden: kwartaalrapportages in plaats van maandelijks rapportages. Tijdens de informele consultatie van dit wetsvoorstel hebben de Raad van de Effectenbranche en Euronext Amsterdam N.V. er op aangedrongen dat een overgangsmaatregel er niet toe mag leiden dat de lastenvermindering later wordt geëffectueerd. Er is voor gekozen om na inwerkingtreding van de Wft de lastenvermindering onmiddellijk door te voeren waardoor de kwartaalrapportages aan de hand van de «oude» staten kunnen worden verricht. Met ingang van het nieuwe rapportagejaar moeten Wft-staten worden gehanteerd. Dit zal eveneens worden bewerkstelligd door bovengenoemde algemene maatregel van bestuur.

2.6 Juridische procedures

Het is mogelijk dat zich ten tijde van de omzetting van het huidige wettelijk kader naar de Wft diverse juridische procedures voordoen. Gedacht kan worden aan het aanvragen door een onderneming van bepaalde besluiten (bijvoorbeeld een verklaring van geen bezwaar, ontheffing of vergunning), en aan bezwaar- en (hoger)beroepsprocedures. Aanvragen die voor de inwerkingtreding van de Wft worden gedaan maar waarop wordt besloten na inwerkingtreding van de Wft worden beoordeeld naar Wft-regels, er is immers sprake van exclusieve werking. Met betrekking tot lopende procedures blijven de termijnen die onder het huidige recht gelden, van toepassing. Deze termijnen beginnen dus niet opnieuw te lopen bij inwerkingtreding van de Wft. De behandeling van bezwaar dient in beginsel te geschieden met inachtneming van alle feiten en omstandigheden op dat moment (ex nunc-toetsing ingevolge artikel 7:11 van de Algemene wet bestuursrecht, Awb). Het treffen van overgangsregels is derhalve niet nodig. Lopende (hoger)beroepsprocedures worden, na inwerkingtreding

van de Wft, afgedaan op basis van de huidige (oude) wetgeving. Dit volgt uit de rechterlijke ex tunc-toetsing (zie artikel 8:69 van de Awb). Ook hier zijn geen overgangsmaatregelen nodig. Ingevolge artikel 1:95 van de Wft is de rechtbank te Rotterdam exclusief bevoegd voor het behandelen van bestuursrechtelijke zaken in eerste aanleg. Op grond van de huidige wetgeving gelden deels nog de algemene relatieve competentieregels. Voor inwerkingtreding van de Wft aanhangige maar nog niet ter zitting behandelde zaken worden afgehandeld door de op grond van de huidige wetten (relatief) competente rechter. Ten aanzien van na inwerkingtreding van de Wft ingestelde beroepen tegen besluiten genomen op grond van de huidige wetten geldt de relatieve competentieregel van de Wft. Hiervoor is een overgangsmaatregel opgenomen.

De Wft bevat een aantal samenwerkingsbepalingen (afdeling 1.3.1) voor de toezichthouders. De onmiddellijke werking van de Wft leidt hier niet noodzakelijkerwijs tot het treffen van overgangsmaatregelen. Evenmin bestaat aanleiding om met betrekking tot artikel 1:6p van de Wft een overgangsbepaling op te nemen. Dit artikel gaat over rechtshandelingen verricht in strijd met de Wft. Deze bepaling geldt daardoor voor rechtshandelingen die na inwerkingtreding van de Wft zijn verricht. De aantastbaarheid van met de financiële toezichtwetgeving strijdige rechtshandelingen, die reeds voor de inwerkingtreding van de Wft zijn verricht, moet derhalve worden beoordeeld aan de hand van het voor die inwerkingtreding geldende recht.

2. AANPASSING VAN ANDERE WETTEN

2.1. Algemeen

In de Wft wordt op een aantal terreinen het begrippenkader van het financieel toezicht aangepast. Deze terminologie dient ook te worden ingevoerd in verschillende wetten waarin naar deze begrippen wordt verwezen. Dit wetsvoorstel verwezenlijkt dit door verwijzingen naar bestaande toezichtwetten te vervangen door verwijzingen naar de Wft en door bepaalde terminologie aan te passen.

2.2 Wetten die door inwerkingtreding van de Wft zullen vervallen

Met inwerkingtreding van de Wft zal een aantal wetten worden ingetrokken. Dit zijn de Wfd, de Wmz, de Wtb, de Wte 1995, de Wtk 1992, de Wtn, de Wtv 1993 en de Wet van 6 december 1999, houdende bepalingen ter vrijwaring van kredietinstellingen en andere financiële instellingen tegen aansprakelijkheid in verband met maatregelen die samenhangen met sluiting van betalings- en effectenafwikkelingssystemen op 31 december 1999 (Stb. 598). Daar waar in wetgeving naar een van deze wetten wordt verwezen, dient hiervoor een verwijzing naar de Wft in de plaats te komen. In de aanpassingswet is ervoor gekozen om zo min mogelijk naar specifieke artikelen te verwijzen.

2.3 Aanpassingen in verband met de fusie tussen DNB en de PVK

Ingevolge de Fusiewet De Nederlandsche Bank N.V. en de Stichting Pensioen- & Verzekeringskamer oefent DNB alle taken en bevoegdheden uit die bij of krachtens enige wet aan de PVK zijn toegekend. DNB oefent deze taken onder eigen naam uit. De PVK heeft opgehouden te bestaan. Daar waar in de wetgeving nog werd verwezen naar de PVK wordt dit vervangen door DNB.

2.4 Definitie van financiële onderneming

In veel wetten wordt naar een specifieke categorie financiële instellingen, zoals banken, verzekeraars et cetera verwezen. De Wft kent het verzamelbegrip «financiële onderneming». Aangegeven wordt dat er sprake is van een financiële onderneming die ingevolge de Wft (een) bepaalde dienst(en) mag aanbieden. Een voorbeeld is een financiële onderneming die ingevolge de Wft het bedrijf van verzekeraar mag uitoefenen. Onder deze financiële ondernemingen vallen niet alleen ondernemingen die een vergunning ingevolge de Wft hebben, maar ook die ondernemingen die vanuit het buitenland diensten in Nederland verrichten of door middel van een bijkantoor activiteiten in Nederland uitoefenen.

Wanneer in wetgeving expliciet wordt verwezen naar artikel 1, eerste lid, onderdeel a, onder 1°, van de Wtk 1992, wordt nu de term «bank» opgenomen, onder verwijzing naar artikel 1:1 Wft. Indien wordt verwezen naar artikel 1, eerste lid, onderdeel a, onder 2°, van de Wtk 1992, wordt in de Wft de term elektronischgeldinstelling opgenomen. Het begrip kredietinstelling wordt gebruikt indien beide financiële ondernemingen worden bedoeld. Dit onderscheid is gemaakt omdat niet alle bepalingen van toepassing zijn op elektronischgeldinstellingen. Een voorbeeld is artikel 1 van de Wet identificatie bij dienstverlening (Wid). In het eerste lid, onderdeel a, onder 1°, van de Wid wordt verwezen naar een instelling als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel a, van de Wtk 1992. Hier zal in de Wft-terminologie dus worden verwezen naar een financiële onderneming die ingevolge de Wft in Nederland het bedrijf van kredietinstelling mag uitoefenen. In artikel 18, vijfde lid, van de Wet verzelfstandiging Staatsbosbeheer wordt gesproken van een kredietinstelling als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel a, onder 1°, van de Wtk 1992. Dit zal na inwerkingtreding van de Wft worden vervangen door een financiële onderneming die ingevolge de Wft in Nederland het bedrijf van bank mag uitoefenen.

Tot slot wordt onderscheid gemaakt tussen financiële ondernemingen die in Nederland zijn gevestigd, financiële ondernemingen die zijn gevestigd in een andere lidstaat en financiële ondernemingen die zijn gevestigd in een staat die geen lidstaat is. Wanneer een bepaling slechts betrekking heeft op een financiële onderneming die in Nederland is gevestigd, wordt er verwezen naar een financiële onderneming die een vergunning heeft om een bepaalde financiële activiteit in Nederland uit te oefenen.

Wanneer dit niet het geval is wordt er verwezen naar een financiële onderneming die ingevolge de Wft in Nederland haar bedrijf uit mag oefenen. Dit ziet op de omzetting van artikel 52, tweede lid, van de Wtk 1992.

2.5 Definitie van gereguleerde markt/effectenbeurs/markt in financiële instrumenten

In diverse wetten – niet zijnde financiële toezichtwetten – wordt het begrip «beurs» of varianten daarvan gebruikt. In de Wft wordt de term beurs in beginsel niet meer gebruikt. In de Wft wordt gesproken van een gereguleerde markt in Nederland, een gereguleerde markt (hieronder vallen derhalve ook de beurzen buiten Nederland) en een markt in financiële instrumenten.

Het begrip «Euronext effectenbeurs Amsterdam» wordt gewijzigd in «gereguleerde markt in Nederland» in de zin van de Wft. Wanneer wordt gesproken van een «officiële notering aan een in een lidstaat van de Europese Unie gelegen werkzame effectenbeurs» wordt dit gewijzigd in «een gereguleerde markt in de zin van de Wft». Aangezien de Wft slechts een regeling treft voor een gereguleerde markt of een markt in financiële instrumenten in Nederland wordt, wanneer wordt gesproken over een dergelijke markt buiten Nederland, nog verwezen naar de defi-

nitie zoals deze onder de oude wetgeving bestond. Wanneer in wetgeving werd gesproken over «een gereglementeerde effectenbeurs of markt» wordt dit gewijzigd in «een gereglementeerde markt in de zin van de Wft of een gereglementeerde effectenbeurs die gelegen of werkzaam is in een staat die niet een lidstaat is van de Europese Unie». Indien een markt in financiële instrumenten een erkenning heeft van de Minister van Financiën is sprake van een gereglementeerde markt in Nederland. Indien een markt een vergunning heeft in een andere lidstaat is ook sprake van een gereglementeerde markt. Wanneer wordt gesproken van een «prijscourant van een beurs» wordt dit omgezet in een markt in financiële instrumenten.

Een en ander wordt uitgebreid toegelicht in de artikelsgewijze toelichting van de Wft bij de definities van gereglementeerde markt, gereglementeerde markt in Nederland en de markt in financiële instrumenten.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de verandering in terminologie geen inhoudelijke wijziging met zich meebrengt.

3. MARKTCONSULTATIES

Op 29 november 2005 is dit wetsvoorstel formeel ter consultatie aan belanghebbenden verstuurd en op de website van het Ministerie van Financiën geplaatst.

Naast reacties van DNB en de AFM, zijn reacties ontvangen van de Nederlandsche Vereniging van Banken (NVB), het Verbond van verzekeraars, de Dutch fund and asset management association (Dufas), Euronext, de Nederlandse Vereniging van Volkskrediet (NVVK), de Federatie van Onderlinge Verzekeringsmaatschappijen (FOV), het Koninklijk Nederlands Instituut van Registeraccountants (NIVRA), SBE, de Nederlandse Vereniging van Gevolmachtigde Assurantiebedrijven (NVGA), de Nederlandse vereniging van assurantieadviseurs en financiële dienstverleners (NVA) en de Raad van de Effectenbranche (REB).

Door de meeste partijen werd de wens geuit om het overgangsrecht met betrekking tot lichte ontheffingen te verduidelijken. Onduidelijkheid bestond over de vraag welke lichte ontheffingen komen te vervallen na inwerkingtreding van de Wft. In de toelichting is op dit punt verduidelijking aangebracht.

Zowel de AFM, de NVB als Dufas gaven aan dat in dit wetsvoorstel twee verwijzingstechnieken worden gebruikt om bestaande rechtstoestanden (vergunningen, ontheffingen e.d.) te handhaven onder de Wft. In het ene geval wordt verwezen naar de verbodsbepaling, in het andere geval wordt verwezen naar de bepaling waarin de bevoegdheid van de toezichthouder is geregeld. Naar aanleiding van de gemaakte opmerkingen is het wetsvoorstel aangepast in de zin dat wordt verwezen naar de bepaling waarin de bevoegdheid van de toezichthouder is geregeld.

De NVB en DNB gaven aan dat er een overgangsbepaling zou moeten komen voor die financiële ondernemingen die zich «bank» mogen noemen. In de Wft is een engere definitie van het begrip bank opgenomen dan in de Wtk 1992 het geval is. In artikel 2:5 van de Wft is een zogenoemde «opt-in» bepaling opgenomen. Hierdoor ontstaat de mogelijkheid om vrijwillig een vergunning aan te vragen. Die ondernemingen die niet meer onder de definitie van bank vallen, kunnen dus nog wel een vergunning aanvragen. In dit wetsvoorstel is voor dit soort gevallen een overgangsbepaling opgenomen in artikel 57, tweede en derde lid.

Door de AFM en DNB werd opgemerkt dat niet duidelijk uit het wetsvoorstel blijkt wat de gevolgen van inwerkingtreding van de Wft zijn voor het toezichtinstrumentarium en de handhavingsbevoegdheden van de toezichthouder. In het wetsvoorstel is in artikel 5 een overgangsbepaling opgenomen op grond waarvan de door de toezichthouder aangewezen personen toezicht kunnen houden op de naleving van het oude recht. Met betrekking tot de handhavingsbevoegdheden gaven de AFM en DNB aan dat niet duidelijk is wat er gebeurt met overtredingen die zijn begaan onder het oude recht en waarvoor de toezichthouder reeds een procedure is gestart. Deze procedure moet op basis van het oude recht doorgang vinden. Naast artikel 7 dat de mogelijkheid biedt tot het opleggen van een bestuurlijke boete op basis van overtreding van het oude recht, biedt artikel opgenomen dat de toezichthouder de mogelijkheid biedt om een besluit tot het opleggen van een bestuurlijke boete of een last onder dwangsom te publiceren. De publicatie vindt plaats op basis van het oude recht.

In de artikelen 9 tot en met 12 zijn bepalingen opgenomen met betrekking tot de mogelijkheid voor de toezichthouder om een aanwijzing te geven of een curator te benoemen wegens overtreding van bepalingen van het oude recht.

Tot slot zijn in paragraaf 2.4 een tweetal bepalingen opgenomen met betrekking tot geheimhouding en publicatiemogelijkheden.

Naar aanleiding van de constatering van de NVB, het Verbond, de REB, Euronext, de AFM en DNB dat overgangsrecht met betrekking tot de notificatieprocedure ontbrak, zijn overgangsrechtelijke bepalingen in het wetsvoorstel opgenomen (de artikelen 29, 30, 40, 41, 53, 66 tot en met 72, 85, 86, 99 tot en met 102). Een notificatie die op basis van het oude recht is gedaan, blijft na inwerkingtreding van de Wft onverkort van toepassing.

De NVB heeft aandacht gevraagd voor lopende procedures, zoals de aanvraag van een vergunning, ontheffing of de goedkeuring van een prospectus. Op lopende aanvraagprocedures blijven de termijnen die onder het oude recht golden, na inwerkingtreding van de Wft van toepassing.

Verder wordt in de reactie van de AFM, de NVB en het Verbond aandacht gevraagd voor de kosten die moeten worden gemaakt wanneer de Wft op 1 juli 2006 in werking zou treden. Indien de Wft gedurende het jaar in werking treedt, zullen in de onderliggende maatregel van bestuur waarin de kostenregeling is opgenomen, overgangsmaatregelen worden getroffen.

De AFM, Dufas, de NVB en DNB hebben aangegeven dat niet duidelijk is waar het overgangsrecht wordt geregeld met betrekking tot lagere regelgeving. Deze overgangsbepalingen zullen worden opgenomen in de desbetreffende algemene maatregel van bestuur of ministeriële regeling.

De AFM heeft aangegeven dat het overgangsrecht met betrekking tot niet-icbe's, dat is opgenomen in de Wet van 16 juli 2005 tot wijziging van de Wet toezicht beleggingsinstellingen met het oog op de modernisering van de wet en implementatie van richtlijn nr. 2001/107/EG en richtlijn 2001/108/EG van 21 januari 2002 (Stb. 401), ook zou moeten worden opgenomen in dit wetsvoorstel. Zie thans de artikelen 34 en 35 van het wetsvoorstel.

Tot slot heeft de AFM een vraag gesteld met betrekking tot de H1-H8 systematiek van de Nadere Regeling Wte 1995. In artikel 7, eerste lid, van de Wte 1995 wordt verwezen naar acht beleggingsdiensten. In het corresponderende artikel in de Wft wordt slechts gesproken van vier beleggings-

diensten. In de toelichting bij artikel 44 is hierop een nadere uitleg gegeven.

4. ADMINISTRATIEVE LASTEN

In dit wetsvoorstel wordt een groot aantal overgangsmaatregelen getroffen om de invoering van het nieuwe wettelijk kader zo efficiënt en soepel mogelijk te laten verlopen. Bestaande vergunningen e.d. worden van rechtswege «geprolongeerd». Op deze wijze worden er geen administratieve lasten veroorzaakt: niet voor ondernemingen omdat een nieuwe vergunningaanvraag achterwege kan blijven en niet voor de AFM en DNB omdat er geen nieuwe ambtshalve besluiten hoeven te worden genomen.

In dit wetsvoorstel worden voorts andere Nederlandse wetten waarin wordt verwezen naar begrippen uit de huidige financiële toezichtwetgeving aangepast aan het nieuwe Wft-begrippenkader. In de Brandweernetwet wordt bijvoorbeeld verwezen naar het begrip «kredietinstellingen» uit de Wtk 1992. In de Wft wordt het begrip «bank» gebruikt. Er zijn dus aanpassingsmaatregelen nodig die er voor zorgen dat verwijzingen na inwerkingtreding van de Wft aansluiten bij het alsdan geldende begrippenkader. Door deze «technische» omzetting worden geen administratieve lasten veroorzaakt.

5. OVERZICHT

Onderstaande tabel geeft een overzicht van alle bepalingen van de sectorale financiële toezichtwetten waarvoor een overgangsbepaling is opgenomen. Hierbij wordt aangegeven waar het desbetreffende overgangsregime wordt geregeld.

Onderwerp	Artikel (en) sectorale financiële toezichtwetten	Artikel (en) Invoerings- en aanpassingswet Wft
Definitie	n.v.t.	Artikel 1
Kostendoorberekening	Geen specifieke artikelen	Artikelen 2 en 3
Register	Idem	Artikel 4
Personen belast met toezicht	Idem	Artikel 5
Last onder dwangsom & bestuurlijke boete	Idem	Artikelen 6, 7 en 8
Aanwijzing	Idem	Artikelen 9 en 10
Benoeming curator	Idem	Artikel 11 en 12
Geheimhouding	Idem	Artikel 13
Openbare waarschuwing	Idem	Artikel 14
Verklaring noodregeling	Idem	Artikel 15
Afhandeling noodregeling/faillissement	Idem	Artikel 16
Afwikkeling levens- of schadeverzekeraar	Idem	Artikel 17
Deskundigheid en betrouwbaarheid	Idem	Artikelen 18 en 19
Beleggerscompensatie- & depositogarantiestelsel	Idem	Artikel 20
Bevoegde rechter	Idem	Artikel 21
Voorschriften en beperkingen	Idem	Artikel 23
Wet financiële dienstverlening		
Vergunning	Artikel 11 Artikel 16, eerste lid Artikel 22, eerste lid Artikel 22, vijfde lid	Artikel 23, eerste t/m zesde lid Artikel 23, zevende lid Artikel 24, eerste lid Artikel 24, tweede lid
Ontheffing	Artikel 10 Artikel 22, tweede lid Artikel 27, tweede lid Artikel 28 Artikel 31 Artikel 35 Artikel 34	Artikel 25, eerste t/m zesde lid Artikel 25, zevende lid Artikel 26, eerste lid Artikel 26, tweede lid Artikel 26, derde lid Artikel 26, vierde lid Artikel 26, vijfde lid

Onderwerp	Artikel (en) sectorale financiële toezicht-wetten	Artikel (en) Invoerings- en aanpassingswet Wft
Ontheffingen met geldigheidsduur van één jaar	Artikel 33	Artikel 26, zesde lid
Verbod	Artikel 29	Artikel 26, zevende lid
Notificatie	N.v.t.	Artikel 27
Notificatie van bemiddelaar in verzekeringen of	Artikel 21, eerste lid	Artikel 28
herververzekeringsbemiddelaar	Artikel 25, eerste lid	Artikel 29
	N.v.t.	Artikel 30
Aanbieden van beleggingsobjecten	Artikel 102 Wfd jo. art. 20, eerste lid	Artikel 31
	Vrijstellingsregeling	
	Artikel 30b, tweede en derde lid, van de	Artikel 32
	Vrijstellingsregeling Wfd	
Wet toezicht beleggingsinstellingen		
Vergunning	Artikel 5	Artikel 33
	Artikel VI van de Wet van 16 juli 2005 tot	Artikel 34
	wijziging van de Wet toezicht beleggingsin-	
	stellingen met het oog op de modernisering	
	van de wet en implementatie van richtlijn nr.	
	2001/107/EG en richtlijn 2001/108/EG van	
	21 januari 2002 (Stb. 401)	
	Artikel VII van de Wet van 16 juli 2005 tot	Artikel 35
	wijziging van de Wet toezicht beleggingsin-	
	stellingen met het oog op de modernisering	
	van de wet en implementatie van richtlijn nr.	
	2001/107/EG en richtlijn 2001/108/EG van	
	21 januari 2002 (Stb. 401)	
Ontheffing	Artikel 14a	Artikel 36
Ontheffingen met geldigheidsduur van één jaar	Artikel 12, eerste lid, onderdeel b, c en d	Artikel 37
Verklaring van geen bezwaar	N.v.t.	Artikel 38
Notificatie	Artikel 12, tiende lid	Artikel 39
	Artikel 17a, eerste lid	Artikel 40
	Artikel 17c, tweede lid	Artikel 41
Verbod	Artikel 17c, derde lid	Artikel 42
Beschikking	Artikel 21a	Artikel 43
Wet toezicht effectenverkeer 1995		
Vergunning	Artikel 7, vierde en zesde lid	Artikel 44
	Artikel 6, tweede lid of 10, tweede lid	Artikel 45, eerste en derde lid
	Artikel 60, eerste lid	Artikel 45, tweede lid
	Artikel 4, eerste lid	Artikel 46
	Artikel 25, eerste lid	Artikel 47
Ontheffing	Artikel 11, eerste lid, onderdelen b, c en d	Artikel 48, eerste tot en met vierde lid
	Artikel 17, derde lid	Artikel 48, vijfde lid
	Artikel 18b, eerste lid	Artikel 48, zesde lid
Ontheffingen met geldigheidsduur van één jaar	N.v.t.	Artikel 49
Verklaring van geen bezwaar	Artikel 16, derde lid	Artikelen 50, eerste lid, 51 en 52
	Artikel 26a, tweede lid	Artikel 50, tweede lid
	Artikel 13, eerste lid	Artikel 53, eerste lid
Notificatie	Artikel 14, eerste lid	Artikel 53, tweede lid
	Artikel 15a, eerste lid	Artikel 53, derde lid
Goedkeuring prospectus	Artikel 3, tweede of derde lid	Artikel 54
Erkenning van een markt in financiële	Artikel 22, eerste lid	Artikel 55
instrumenten		
Beschikking	Artikel 28b	Artikel 56
Wet toezicht kredietwezen 1992		
Vergunning	Artikel 6, eerste lid	Artikel 57, eerste t/m derde lid
	Artikel 38, eerste lid	Artikel 57, vierde lid
	Artikel 112	Artikel 58
Elektronische geldinstelling	Artikel 112a	Artikel 59
Vrijstellingsregeling Wtk 1992	Artikel 3 (Vrijstellingsregeling Wtk 1992)	Artikel 60, eerste en tweede lid
Ontheffingen	Artikel 38a, derde lid	Artikel 61, eerste lid
	Artikel 82, vierde lid	Artikel 61, tweede en derde lid
	Artikel 83, vierde lid	Artikel 62
	Artikel 42	Artikel 63
	Artikel 31, vijfde lid	Artikel 64
	Artikel 10, vijfde lid	Artikel 65, eerste lid

Onderwerp	Artikel (en) sectorale financiële toezicht-wetten	Artikel (en) Invoerings- en aanpassingswet Wft	
Notificatie	Artikel 11, vijfde lid	Artikel 65, tweede lid	
	Artikel 20, vierde lid	Artikel 65, derde lid	
	Artikel 21, vierde lid	Artikel 65, vierde lid	
	Artikel 22, derde lid of 30c, derde lid	Artikel 65, vijfde lid	
	Artikel 30, derde lid	Artikel 65, zesde lid	
	Artikel 30b, vierde lid	Artikel 65, zevende lid	
	Artikel 55, negende lid	Artikel 65, achtste lid	
	Artikel 17, eerste lid	Artikel 66	
	Artikel 31, eerste lid	Artikel 67	
	Artikel 32, eerste lid	Artikel 68	
	Artikel 32a	Artikel 69	
	Artikel 48, eerste lid	Artikel 70	
	Artikel 42	Artikel 71	
	Artikel 112a	Artikel 72	
Verklaring van geen bezwaar	Artikel 26, eerste lid	Artikel 73	
	Artikel 114	Artikel 74	
	Artikelen 23 en 24	Artikel 75	
Besluit	Artikel 12	Artikel 76	
Beschikking	Artikel 14a	Artikel 77	
Verklaring van ondertoezichtstelling	Artikel 45, eerste lid	Artikel 78	
Beschikking	Artikel 55, derde lid	Artikel 79	
Wet toezicht natura-uitvaartverzekeringsbedrijf			
Vergunning	Artikel 14	Artikel 80	
	Artikel 36, tweede lid	Artikel 81	
Ontheffing	Artikel 17, vierde lid	Artikel 82, eerste lid	
	Artikel 23, vierde lid	Artikel 82, tweede lid	
	Artikel 25, tweede lid	Artikel 82, derde lid	
	Artikel 32, tweede lid	Artikel 82, vierde lid	
	Artikel 38, vierde lid	Artikel 82, vijfde lid	
	Artikel 45, vierde lid	Artikel 82, zesde lid	
	Artikel 84, eerste lid	Artikel 83	
Verklaring van geen bezwaar	Artikel 82	Artikel 84	
	Artikel 40a, eerste lid	Artikel 85	
Notificatie	Artikel 49, tweede lid	Artikel 86	
	Artikel 51, tweede lid	Artikel 87	
Beschikking	Artikel 33, tweede lid	Artikel 88, eerste lid	
	Artikel 33, vierde lid of 33a, vijfde lid	Artikel 88, tweede lid	
	Artikel 56, eerste lid	Artikel 88, derde lid	
	Artikel 56, tweede lid	Artikel 88, vierde lid	
	Artikel 57, eerste lid	Artikel 88, vijfde lid	
	Artikel 57, tweede lid	Artikel 88, zesde lid	
	Artikel 59, eerste lid	Artikel 88, zevende lid	
	Onderlinge waarborgmaatschappij	Artikel 97	Artikel 89
	Faillietverklaring natura-uitvaartverzekeraar	Artikel 98	Artikel 90
	Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993		
Vergunning	Artikel 27, eerste lid	Artikel 91	
	Artikel 190	Artikel 92	
	Artikel II van de Wet van 9 oktober 2003 tot wijziging van de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993 in verband met het actualiseren van de solvabiliteitseisen voor het verzekeringsbedrijf. (Stb. 427)	Artikel 93	
Ontheffing	Artikel 28, vierde lid	Artikel 94, eerste lid	
	Artikel 45, vierde lid	Artikel 94, tweede lid	
	Artikel 51, tweede lid	Artikel 94, derde lid	
	Artikel 52, zevende lid	Artikel 94, vierde lid	
	Artikel 66, zevende lid	Artikel 94, vijfde lid	
	Artikel 67, derde lid	Artikel 94, zesde lid	
	Artikel 71, tweede lid	Artikel 94, zevende lid	
	Artikel 76, tweede lid	Artikel 94, achtste lid	
	Artikel 94, achtste lid	Artikel 94, negende lid	
	Artikel 99, tweede lid	Artikel 94, tiende lid	
	Artikel 104, tweede lid	Artikel 94, elfde lid	
	Artikel 109, tiende lid	Artikel 94, twaalfde lid	
	Artikel 147k, elfde lid	Artikel 94, dertiende lid	

Onderwerp	Artikel (en) sectorale financiële toezicht-wetten	Artikel (en) Invoerings- en aanpassingswet Wft
Verklaring van geen bezwaar	Artikel 13, zesde lid Artikel 176, eerste lid Artikel 194 Artikel 175	Artikel 95 Artikel 96 Artikel 97 Artikel 98
Notificatie	Artikel 111, eerste lid of 113, eerste lid Artikel 50g, 50m, 50t of 50z Artikel 116, eerste lid of 118, eerste lid Artikel 118, eerste lid	Artikel 99 Artikel 100 Artikel 101 Artikel 102
Verklaring Machtiging	Artikel 49, eerste lid Artikel 147e, eerste lid Artikel 72, vierde lid, 72a, vijfde lid, 100, vierde lid of 100a, vijfde lid Artikel 100, tweede lid Artikel 115, tweede lid Artikel 120, tweede lid Artikel 137, eerste lid Artikel 137a, derde lid Artikel 138, eerste lid Artikel 138, tweede lid Artikel 140, eerste lid Artikel 140a, eerste lid Artikel 141, tweede lid Artikel 143, eerste lid Artikel 144 Artikel 146, eerste lid Artikel 146a, eerste lid Artikel 147, tweede lid Artikel 147h Artikel 147k, vijfde of zesde lid Artikel 153, eerste lid	Artikel 103 Artikel 104 Artikel 105, eerste lid Artikel 105, tweede lid Artikel 105, derde lid Artikel 105, vierde lid Artikel 105, vijfde lid Artikel 105, zesde lid Artikel 105, zevende lid Artikel 105, achtste lid Artikel 105, negende lid Artikel 105, tiende lid Artikel 105, elfde lid Artikel 105, twaalfde lid Artikel 105, dertiende lid Artikel 105, veertiende lid Artikel 105, vijftiende lid Artikel 105, zestiende lid Artikel 105, zeventiende lid Artikel 105, achttiende lid Artikel 105, negentiende lid
Besluit	Zie artikel 106 Invoerings- en aanpassingswet Wft	Artikel 106
Voorzieningen	Artikel 202	Artikel 107
Onderlinge waarborgmaatschappij	Artikel 196	Artikel 108
Vruchtgebruik en pandrecht	Artikel 197	Artikel 109
Clearinginstellingen	N.v.t.	Artikelen 110 en 111

6. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2

In dit artikel is een bepaling opgenomen die voorziet in de bevoegdheid van de AFM en DNB om na inwerkingtreding van de Wft onder de huidige wetgeving gemaakte kosten die niet eerder in rekening zijn gebracht, alsnog in rekening te brengen.

Artikel 3

In dit artikel is een bepaling opgenomen die het mogelijk maakt om de kosten die zijn gemaakt ter voorbereiding van de Wet op het financieel toezicht door te berekenen aan de desbetreffende financiële ondernemingen.

Artikel 4

De onder de huidige wetgeving bestaande registers en lijsten vormen na inwerkingtreding van de Wft gezamenlijk het Wft-register, bedoeld in artikel 1:93. Een uitzondering vormt het niet-openbare register, bedoeld in artikel 4, derde lid, van de Wte 1995 waarin categorieën van professionele marktpartijen zijn vermeld.

Met betrekking tot *eenmalige meldingen*, zoals meldingen die zijn gedaan op grond van de Wmz of meldingen op grond van artikel 47 van de Wfd, behoeft geen overgangsrecht te worden opgenomen. Deze meldingen zijn

opgenomen in de desbetreffende registers die vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van de Wft berusten op artikel 1:93 van de Wft. Het wordt wel wenselijk geacht dat de AFM met betrekking tot deze meldingen in het register opneemt op welke Wft-grondslag deze meldingen berusten. De artikelen in de oude wetgeving kunnen daarnaast ook zichtbaar blijven in het register.

Artikel 5

Dit artikel regelt dat ook na inwerkingtreding van de Wft de personen die door de toezichthouder zijn aangewezen adequaat toezicht kunnen uitoefenen op de naleving van feiten en omstandigheden die zich hebben voorgedaan onder het oude recht. Het gaat daarbij om bevoegdheden die zijn opgenomen in afdeling 5.2 van de Awb, zoals het vorderen van inlichtingen, het betreden van plaatsen en het vorderen van inzage in gegevens en bescheiden.

Artikel 6

Dit artikel regelt dat een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete die is opgelegd onder het oude recht zijn werking behoudt na inwerkingtreding van de Wft. De bepaling wordt «omgehangen» naar de artikelen 1:61 en 1:62 van de Wft.

Artikel 7

Voor een toelichting zij verwezen naar onderdeel 2.3 van het algemeen deel van de memorie van toelichting.

Artikel 8

Dit artikel betreft de openbaarmaking van onder het oude recht opgelegde boetes en dwangsommen.

Artikel 9

Dit artikel regelt dat een aanwijzing die is gegeven onder het oude recht zijn werking behoudt onder de Wft. De bepaling wordt «omgehangen» naar artikel 1:58 van de Wft.

Artikel 10

Dit artikel maakt het mogelijk om na inwerkingtreding van de Wft, een aanwijzing te geven met betrekking tot een overtreding van bepalingen van het oude recht. Artikel 1:58 van de Wft biedt namelijk uitsluitend de bevoegdheid voor de toezichthouder tot het geven van een aanwijzing aan een persoon die niet voldoet aan hetgeen bij of krachtens de Wft is bepaald. Het tweede lid is opgenomen omdat de mogelijkheden om een aanwijzing te geven op basis van de huidige sectorale wetten geringer zijn dan op basis van de Wft.

Artikel 11

In de sectorale wetgeving wordt de term curator niet gebruikt. Deze term wordt in de Wft geïntroduceerd. In artikel 9 wordt daarom aangesloten bij de formulering zoals deze wordt gebruikt in de sectorale wetten. De toezichthouder kan om verschillende redenen besluiten om een curator te benoemen. Dit is in de Wft opgenomen in artikel 1:59.

Artikel 12

Dit artikel heeft betrekking op de aanstelling van een curator wegens het niet of niet volledig naleven van een aanwijzing, die is gegeven onder het oude recht. Op de curator is het oude recht van toepassing. Zie ook de algemene toelichting in paragraaf 2.3.

Artikel 13

Met betrekking tot de gegevens die zijn ingewonnen onder het oude recht blijven de geheimhoudingsbepalingen van toepassing. Dit is na inwerkingtreding van de Wft gebaseerd op afdeling 1.5.1.

Artikel 14

Dit artikel biedt de mogelijkheid om een openbare waarschuwing uit te vaardigen wegens het overtreden van verboden onder het oude recht.

Artikel 15

Teneinde rechtsonzekerheid te vermijden is expliciet bepaald dat op een door een rechtbank ingestelde noodregeling het recht van toepassing blijft zoals dat gold ten tijde van het instellen van die noodregeling.

Artikel 16

Dit artikel regelt dat op noodregelingen of faillietverklaringen die zijn uitgesproken voor inwerkingtreding van de Wft het toenmalige recht van toepassing blijft. Op faillietverklaringen uitgesproken op een tijdstip dat de Wtk 1992, de Wtn of de Wtv 1993 van toepassing was, blijft dus het recht gelden dat op het moment van vaststelling van de noodregeling of uitspreken van de faillietverklaring van toepassing was. Dit artikel komt overeen met het overgangsrecht in artikel 98 van de Wtn en artikel 200 van de Wtv 1993. De desbetreffende bepalingen zijn nog niet uitgewerkt (vgl. de procedure met betrekking tot Vie d'Or).

Artikel 17

Dit artikel komt overeen met het overgangsrecht in artikel 204 van de Wtv 1993. De desbetreffende bepaling is nog niet uitgewerkt.

Artikel 18

De artikelen 2:37, tweede lid, en 4:10, tweede lid, van de Wft bepalen dat de betrouwbaarheid van een persoon die het dagelijks beleid bepaalt of mede bepaalt buiten twijfel staat wanneer dat door de toezichthouder voor de toepassing van die wet is vastgesteld. Door deze formulering zou na inwerkingtreding van de Wft de betrouwbaarheid van elke (mede)beleidsbepaler opnieuw moeten worden getoetst. Dit is uitdrukkelijk niet de bedoeling. Om die reden is het onderhavige artikel opgenomen. Deze overgangsmaatregel impliceert uiteraard niet dat de betrouwbaarheid voor eens en voor altijd vaststaat. Indien er een redelijke aanleiding toe is, kan de betrouwbaarheid opnieuw worden beoordeeld (zie de laatste volzinnen van hiervoor genoemde artikelen). In de artikelen 2:37, eerste lid, en 4:10, eerste lid, van de Wft is expliciet bepaald dat indien binnen een financiële onderneming een orgaan is belast met toezicht op het beleid en de algemene gang van zaken van die onderneming, dit toezicht wordt gehouden door personen wier betrouwbaarheid buiten twijfel staat. Ook ten aanzien van deze personen geldt dat hun betrouwbaarheid na inwerkingtreding van de Wft niet opnieuw hoeft te worden vastgesteld.

Artikel 19

Dit artikel voorkomt dat louter als gevolg van de inwerkingtreding van de Wft een nieuwe deskundigheidstoetsing van dagelijksbeleidsbepalers moet plaatsvinden.

Artikel 20

Het beleggerscompensatiestelsel en het depositogarantiestelsel zijn momenteel vastgelegd in twee overeenkomsten tussen de betrokken representatieve organisaties van banken en beleggingsondernemingen en de toezichthouders (DNB en de AFM). Deze overeenkomsten – de Collectieve Garantieregeling van Kredietinstellingen voor Terugbetaalbare Gelden en Beleggingen van 17 september 1998 (CGR) en in de Beleggerscompensatieregeling van Effectenininstellingen voor Vorderingen van Beleggers van 23 mei 2003 (BCR) – strekken ter uitvoering van de richtlijn nr. 94/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 30 mei 1994 inzake de depositogarantiestelsels respectievelijk richtlijn nr. 97/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 3 maart 1997 inzake de beleggerscompensatiestelsels en zijn door de Minister van Financiën algemeen verbindend verklaard op grond van artikel 28a, tweede lid, van de Wet toezicht effectenverkeer 1995 en artikel 84, tweede lid, van de Wet toezicht kredietwezen 1992 (Stb. 2004, 77).

Vorderingen van vóór het tijdstip van inwerkingtreding van de Wft worden afgedaan op grond van de Beleggerscompensatieregeling en de Collectieve Garantieregeling. Bepalend hiervoor is het moment waarop door DNB betalingsonmacht is vastgesteld.

Onder de Wft zullen beide regelingen worden geregeld bij algemene maatregel van bestuur en zullen de bevoegdheden van DNB wettelijk worden verankerd. De algemeen verbindendverklaringen van de overeenkomsten zullen daarmee komen te vervallen. Vorderingen van vóór de inwerkingtreding van de Wft moeten worden afgedaan op grond van de BCR of de CGR.

Artikel 21

Artikel 1:95 van de Wft bepaalt dat de rechtbank te Rotterdam voor bestuursrechtelijke zaken in eerste aanleg exclusief bevoegd is. Op grond van de huidige financiële toezichtwetten geldt een identieke uitzondering op de relatieve competentieregel van artikel 8:7 van de Awb (welke regel inhoudt dat de rechtbank bevoegd is binnen het rechtsgebied waarvan de indiener van het beroepschrift zijn woonplaats heeft). Met artikel 21 van deze wet blijft deze uitzondering op de competentieregel voor lopende beroepszaken van kracht. Het artikel bewerkstelligt voorts dat ook de procedurele bepalingen van de genoemde wetten voor reeds lopende zaken gehandhaafd blijven. Het betreft dan achtereenvolgens het van rechtswege buiten toepassing blijven van de bezwaarschriftprocedure in enkele specifieke gevallen, het van toepassing zijn van de administratieve beroepsprocedure tegen bepaalde besluiten van een houder van een erkende effectenbeurs (zie artikel 43 van de Wte 1995), alsmede het afdoen door de bestuursrechter van bepaalde zaken met gesloten deuren.

Artikel 22

Aan een vergunning of een ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden en beperkingen worden gesteld. Bij inwerkingtreding van de Wft gaan deze voorschriften en beperkingen met de vergunningen en de ontheffingen op basis van de Wft mee over.

Artikel 23

Voor een toelichting op dit artikel wordt verwezen naar § 2.1 van het algemeen deel van memorie van toelichting. Voor wat betreft het eerste lid wordt opgemerkt dat de definitie van beleggingsobject in de Wft is uitgebreid ten opzichte van de Wfd. Een financieel product als bedoeld in artikel 1, onderdeel m, onder 8°, van de Wfd wordt in de Wft aangemerkt als beleggingsobject.

Artikel 24

Artikel 22, eerste lid, van de Wfd bepaalt dat het verbod om in of vanuit Nederland een financiële dienst te verlenen zonder daartoe van de AFM een vergunning te hebben verkregen, voorzover het de afwikkeling van overeenkomsten betreft, niet van toepassing is op een aantal specifiek genoemde soorten personen (onderdelen a tot en met c). Deze personen behoeven als gevolg van deze bepaling geen vergunning of ontheffing. Ingevolge artikel 22, vijfde lid, van de Wfd kan de AFM voorschriften geven terzake van de afwikkeling van overeenkomsten met het oog op het adequaat functioneren van de financiële markten of de positie van de consumenten op die markten.

De bovengenoemde Wfd-bepalingen zijn niet als zodanig opgenomen in de Wft. In artikel 1a:77 van de Wft is bepaald dat het zonder vergunning verboden is te bemiddelen en dat de AFM ingevolge het tweede lid op aanvraag ontheffing kan verlenen van het eerste lid. Deze ontheffing wordt aangemerkt als een zogenaamde zware ontheffing. Aan deze ontheffing kunnen ingevolge artikel 1:84, eerste lid, onderdeel d, juncto artikel 1:82, tweede lid, voorschriften worden verbonden.

Het onderhavige artikel regelt dat de in artikel 22, eerste lid, van de Wfd bedoelde personen na het tijdstip van inwerkingtreding van de Wft geen vergunning of ontheffing hoeven aan te vragen. Bepaald wordt dat zij geacht worden een vergunning te hebben op grond van de Wfd. De voorschriften die de AFM ingevolge artikel 22, vijfde lid, van de Wfd terzake van de afwikkeling van overeenkomsten heeft gegeven worden omgehangen onder de Wft. Dit betreffen voorschriften die ingevolge artikel 1:82, tweede lid, van de Wft kunnen worden verbonden aan een vergunning.

Artikelen 25, 26 en 27

Artikel 25 treft een overgangsvoorziening voor zware ontheffingen en artikel 26 voor lichte ontheffingen. Ingevolge artikel 18, eerste lid, van de Wfd kunnen ontheffingen worden verleend van hetgeen bij *of krachtens* de Wfd is gesteld. In het Besluit financiële dienstverlening zijn niet alle delegatiegrondslagen voor het stellen van regels op het niveau van algemene maatregel van bestuur benut. Zo bevat dit besluit geen regels over de beloning of vergoeding voor het adviseren en de wijze van uitbetaling of over de wijze waarop financiële ondernemingen elkaar in staat stellen aan bepaalde regels te voldoen. Ten aanzien van dergelijke niet-aanwezige nadere regels kan uiteraard ook geen ontheffing worden verleend. Om die reden is voor die situaties geen overgangsmaatregel getroffen. Voor een toelichting op artikel 27 wordt verwezen naar § 2.2 van het algemeen deel van de memorie van toelichting.

Artikel 28

Dit artikel regelt dat een door de AFM onder de Wfd opgelegd verbod tot het verlenen van financiële diensten in Nederland onverkort van kracht blijft onder de Wft.

Artikel 29

Dit artikel regelt dat een mededeling die is gedaan aan DNB onderscheidenlijk diens rechtsvoorganger de PVK van rechtswege wordt geacht te zijn de mededeling, bedoeld in artikel 1a:122, eerste lid, dan wel 1a:123, eerste lid, van de Wft.

Artikel 30

Voor het bemiddelen in verzekeringen of herverzekeringsbemiddelen vanuit een in Nederland gelegen bijkantoor of door middel van het verrichten van diensten naar Nederland door een bemiddelaar in verzekeringen of herverzekeringsbemiddelaar met zetel in die andere lidstaat, wordt onder de huidige financiële toezichtwetten geen regeling getroffen. De artikelen 1a:81 en 1a:87 van de Wft bevatten daarentegen wél een regeling voor de desbetreffende financiële ondernemingen. Om te voorkomen dat zij op het tijdstip van inwerkingtreding van de Wft in strijd met de wet zouden handelen, wordt aan de toezichthouder van de lidstaat waaraan de bemiddelaar in verzekeringen of de herverzekeringsbemiddelaar zijn zetel heeft een periode van zes maanden gegeven om de melding te doen die is vereist ingevolge artikel 1a:81, eerste lid, onderscheidenlijk 1a:87, eerste lid, van de Wft.

Artikel 31

Dit artikel komt overeen met artikel 102 van de Wfd en artikel 20, eerste lid, van de Vrijstellingsregeling Wfd. De betreffende bepaling is nog niet uitgewerkt. In artikel 102 van de Wfd en artikel 20, eerste lid, van de Vrijstellingsregeling Wfd is bepaald dat daarin nader aangeduide financiële dienstverleners tijdelijk zonder vergunning of ontheffing hun werkzaamheden mogen voortzetten, indien zij tijdig een aanvraag voor een vergunning of ontheffing hebben aangevraagd en aan bepaalde voorwaarden voldoen. De tijdelijkheid wordt begrensd tot het moment van beslissen van de AFM op de aanvraag. Dit betreft niet de onherroepelijke beslissing op de aanvraag, maar het besluit in primo. Net als in de Wft is hier de hoofdregel van de Awb (artikel 6:16) gevolgd dat het bezwaar of beroep niet de werking van het besluit waartegen het is gericht, schorst. Omdat de beslistermijn van de AFM hoogstwaarschijnlijk doorloopt na inwerkingtreding van de Wft is een overgangsmaatregel vereist. De termijn waarbinnen de AFM op een aanvraag mag beslissen duurt tot 1 januari 2008. Deze termijn komt overeen met de termijn in artikel 102, vierde lid, van de Wfd. De Wfd-aanvraag wordt van rechtswege omgezet in een Wft-aanvraag en dus door de AFM behandeld op grond van de Wft. Het eventuele vergunningbesluit is dan gebaseerd op de Wft. In het derde lid is – overeenkomstig artikel 102, vijfde lid, van de Wfd – bepaald dat de AFM de inschrijving van de financiële dienstverlener die in afwachting van een beslissing op zijn aanvraag verkeert, doorhaalt zodra op de aanvraag is beslist. Indien er sprake is van een positieve beslissing dan wordt de financiële dienstverlener wederom in het register opgenomen, maar dan op grond van artikel 1:93, tweede lid, onderdeel a, onder 1°, van de Wft (inschrijving van vergunning- en ontheffinghouders).

In het vierde lid van dit artikel wordt de onduidelijkheid weggenomen die bij de inwerkingtreding van de Wfd op het gebied van de assurantiebelasting is ontstaan. Bij de totstandkoming van de Wfd is onvoldoende rekening gehouden met financiële dienstverleners die reeds vóór 1 januari 2006 stonden ingeschreven in het register, bedoeld in artikel 3 van de Wet assurantiebemiddelingsbedrijf en die op grond van de Wfd gedurende een overgangperiode hun werkzaamheden zonder vergunning voort mogen zetten. De wijziging strekt ertoe (assurantie)belastingplicht te

regelen voor financiële dienstverleners die nog geen vergunning van de toezichthouder hebben gekregen, maar wel tot aan het moment dat hun inschrijving in het register is doorgehaald hun diensten mogen aanbieden. De voorgestelde regeling werkt terug tot en met 1 januari 2006. Hierbij wordt wettelijk invulling gegeven aan hetgeen reeds bij besluit van 1 februari 2006 (nr. CPP2006/196M) is goedgekeurd.

Artikel 32

In dit artikel wordt artikel 30b, tweede en derde lid, van de Vrijstellingsregeling Wfd overgenomen. Op grond van onderdeel a van de definitie van aanbieden in artikel 1:1 van de Wft valt ook het uitsluitend beheren of uitvoeren van bestaande overeenkomsten inzake een financieel product, waaronder een beleggingsobject, onder het begrip aanbieden. Zonder de in dit artikel opgenomen uitzondering zouden de verplichtingen inzake het beleggingsobjectprospectus ook van toepassing zijn op aanbieders van beleggingsobjecten die uitsluitend overeenkomsten die voor inwerkingtreding van de Wfd zijn aangegaan «uitdienen» zonder nieuwe overeenkomsten aan te gaan.

Artikel 33

Voor een algemene toelichting op dit artikel wordt verwezen naar § 2.1 van het algemeen deel van memorie van toelichting. De Wft bevat een wijziging ten opzichte van artikel 4 van de Wtb. Op grond van artikel 1a:62, tweede lid, van de Wft moet de beheerder van een icbe een vergunning ten behoeve van de icbe hebben, en niet, zoals ingevolge de in te trekken Wtb, de icbe zelf. In het derde lid van artikel 34 is daarom een overgangsregeling opgenomen voor de situatie dat een icbe nog zelf een Wtb-vergunning heeft, terwijl onder de Wft de beheerder van de icbe ten behoeve van de icbe een vergunning moet hebben.

Artikel 34

Dit artikel komt overeen met het overgangsrecht dat is opgenomen in artikel VI van de Wet van 16 juli 2005 tot wijziging van de Wet toezicht beleggingsinstellingen met het oog op de modernisering van de wet en implementatie van richtlijn nr. 2001/107/EG en richtlijn 2001/108/EG van 21 januari 2002 (Stb. 401). Op het tijdstip van inwerkingtreding van de Wft zullen nog niet alle vergunningen op grond van de gewijzigde Wtb zijn verleend. Het is mogelijk dat een aanvrager bezwaar maakt tegen de vergunning. In dat geval mag deze partij doorgaan met de activiteiten op grond van de «oude» Wtb. Het is dus mogelijk dat op het tijdstip van inwerkingtreding van de Wft er «oude» vergunninghouders zijn die nog aan de «oude» Wtb-bepalingen mogen voldoen.

Artikel 35

Dit artikel komt overeen met het overgangsrecht dat is opgenomen in artikel VII van de Wet van 16 juli 2005 tot wijziging van de Wet toezicht beleggingsinstellingen met het oog op de modernisering van de wet en implementatie van richtlijn nr. 2001/107/EG en richtlijn 2001/108/EG van 21 januari 2002 (Stb. 401).

Artikel 36

Dit artikel treft een overgangsvoorziening voor de zware ontheffing in artikel 14a van de Wtb. Voor een verder toelichting wordt verwezen naar § 2.2 van het algemeen deel van de memorie van toelichting.

Artikel 37

Dit artikel treft een overgangsvoorziening voor lichte ontheffingen (eerste tot en met vijfde lid). Voor een verdere toelichting wordt verwezen naar § 2.2 van het algemeen deel van de memorie van toelichting.

Artikel 38

In de Wtb komen twee ontheffingsgrondslagen voor die niet in de Wft worden overgenomen: artikel 12, onderdelen a en e, juncto artikel 12, vierde lid, van de Wtb. Er is geen ontheffing meer mogelijk van regels met betrekking tot deskundigheid en betrouwbaarheid en met betrekking tot waarborgen voor een adequaat toezicht op de naleving van de bij of krachtens de Wtb gestelde regels. Voor een toelichting op artikel 38 wordt verwezen naar § 2.2 van het algemeen deel van de memorie van toelichting.

Artikel 39

Dit artikel regelt dat een onder de Wtb verleende verklaring van geen bezwaar onverkort van kracht blijft onder de Wft. Dit geldt ook voor een verklaring van geen bezwaar het vergroten van de gekwalificeerde deelneming van de aanvrager (bandbreedte-vvgb) of een verklaring van geen bezwaar die betrekking heeft op verworven of nog te verweven middeljarige deelnemingen via een dochtermaatschappij of op een andere wijze buiten de invloedssfeer van de vvgb-houder.

Artikelen 40

Indien een beheerder van een instelling voor collectieve belegging in effecten reeds heeft genotificeerd aan DNB onderscheidenlijk diens rechtsvoorganger de PVK wordt deze notificatie van rechtswege geacht te zijn de mededeling, bedoeld in artikel 1a:67, eerste lid, onderscheidenlijk 1a:69, eerste lid, van de Wft.

Artikel 41

Indien een beleggingsinstelling met zetel in een aangewezen staat reeds heeft genotificeerd aan DNB wordt deze notificatie van rechtswege geacht te zijn de mededeling, bedoeld in artikel 1a:70, eerste lid, van de Wft.

Artikel 42

Dit artikel regelt dat een onder de Wtb opgelegd verbod aan een beleggingsinstelling onverkort van kracht blijft onder de Wft

Artikel 43

Dit artikel regelt dat een beschikking die is gegeven op grond van artikel 21a van de Wtb onverkort van kracht blijft onder de Wft.

Artikel 44

Voor een algemene toelichting op dit artikel wordt verwezen naar § 2.1 van het algemeen deel van de memorie van toelichting. Aldaar is toegevoegd dat een vergunning wordt «omgehangen» inclusief de eventueel aan dat besluit verbonden voorschriften en gestelde beperkingen. De beperking in artikel 45, eerste lid, luidende «voorzover voor het verlenen van de beleggingsdiensten een vergunning nodig is onder de Wet op het financieel toezicht» is opgenomen, omdat onder de Wft het

begrip «verlenen van beleggingsdiensten» beperkter is dan het «verlenen van effectenbemiddeling» of «vermogensbeheer» onder de Wte 1995. Onder financiële instrumenten vallen namelijk niet meer alle categorieën effecten die – mede op basis van jurisprudentie – onder het effectenbegrip van artikel 1, onderdeel a, van de Wte 1995 vallen. Immers, niet alleen is de «soortgelijk-formule» in de Wft komen te vervallen op grond waarvan veel instrumenten op basis van de jurisprudentie onder het effectenbegrip geschaard worden (in een aantal gevallen zullen die onder «beleggingsobject» en derhalve onder «financieel product» vallen), maar ook niet-verhandelbare aandelen, niet-verhandelbare obligaties en niet-verhandelbare deelnemingsrechten in een closed-end beleggingsinstelling vallen niet onder het begrip «financieel instrument». Dit betekent dat wanneer een instelling zich thans zou beperken tot het verlenen van beleggingsdiensten met betrekking tot effecten die onder de Wft niet langer financiële instrumenten zijn, het verbod van artikel 1a:93 van de Wft niet van toepassing zou zijn, zodat een vergunning uit hoofde van artikel 1a:96 van de Wft niet noodzakelijk is.

In het tweede lid van artikel 39 is bepaald dat de betreffende houder van de vergunning op grond van artikel 7, zesde lid, van de Wte 1995 wordt geacht te beschikken over een ontheffing als bedoeld in artikel 1a:96, vierde lid, van de Wft. Het is niet mogelijk om een vergunning die is verleend op grond van artikel 7, zesde lid, onder de reikwijdte van artikel 45, eerste lid «om te hangen». De betreffende houder van de vergunning voldoet immers niet aan alle eisen die worden gesteld in artikel 1a:96, eerste lid, van de Wft.

Artikel 45

Het eerste lid regelt dat vergunningen die zijn verleend op basis van de Wet toezicht effectenverkeer worden «omgehangen» naar artikel 1a:96 van de Wft.

Het tweede lid komt overeen met het overgangsrecht in artikel 60 van de Wte 1995. Het derde lid komt overeen met het overgangsrecht in artikel 61 van de Wte 1995.

Artikelen 46, 47 en 48

De artikelen 46 en 47 treffen een overgangsvoorziening voor zware ontheffingen en artikel 48 voor lichte ontheffingen. Voor een verdere toelichting wordt verwezen naar § 2.2 van het algemeen deel van de memorie van toelichting.

Artikel 49

In de Wft worden een tweetal ontheffingsgrondslagen uit de Wte 1995 niet overgenomen: artikel 11, eerste lid, onderdelen a en e, juncto artikel 11, vierde lid, van de Wte 1995. Er is geen ontheffing meer mogelijk van regels met betrekking tot deskundigheid en betrouwbaarheid en met betrekking tot waarborgen voor een adequaat toezicht op de naleving van de bij of krachtens de Wte 1995 gestelde regels. Voor een toelichting op artikel 50 wordt verwezen naar § 2.2 van het algemeen deel van de memorie van toelichting.

Artikel 50

Dit artikel regelt dat een onder de Wte 1995 verleende verklaring van geen bezwaar onverkort van kracht blijft onder de Wft. Dit geldt ook voor een verklaring van geen bezwaar waarbij toestemming is verleend tot het vergroten van de gekwalificeerde deelneming van de aanvrager (band-

breedte-vvgb) of een verklaring van geen bezwaar die betrekking heeft op verworven of nog te verwerven middellijke deelnemingen via een dochtermaatschappij of op een andere wijze buiten de invloedssfeer van de vvgb-houder.

Artikel 51

Dit artikel continueert het overgangsrecht dat is geregeld in artikel VI van de Wet van 30 juni 2004 tot wijziging van de Wet toezicht effectenverkeer 1995, de Wet toezicht kredietwezen 1992, de Wet toezicht natura-uitvaartverzekeringsbedrijf en de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993 in verband met de vereenvoudiging van het stelsel van de verklaring van geen bezwaar en enkele andere noodzakelijke aanpassingen (Stb. 441). Artikel VI, tweede lid, van die wet is grotendeels uitgewerkt en is daarom niet overgenomen. Voor zover het tweede lid nog betekenis heeft, is dit in onderdeel b opgenomen. Het betreft de toentertijd geboden mogelijkheid om bestaande verklaringen van geen bezwaar te behouden.

Artikel 52

Aangezien de regels met betrekking tot een verklaring van geen bezwaar (vvgb) overwegend prudentieel van aard zijn, is besloten in de Wft het toezicht op gekwalificeerde deelnemingen in zijn geheel aan DNB toe te delen. Alleen in de gevallen zoals omschreven in artikel 2:124 van de Wft is niet DNB, maar de Minister van Financiën bevoegd om te beslissen op een aanvraag van een vvgb. Deze wijziging betekent dat de AFM niet langer bevoegd zal zijn met betrekking tot nieuwe aanvragen voor een vvgb.

Artikel 52 bevat een overgangsregeling om te voorkomen dat een financiële onderneming een nieuwe aanvraag zou moeten indienen bij DNB. Deze houdt in dat na de inwerkingtreding van de Wft de AFM bevoegd blijft om te beslissen op een bij haar ingediende en nog lopende aanvraag voor een vvgb als bedoeld in artikel 16 van de Wte 1995, en bovendien op eventueel bezwaar. De AFM beslist op deze aanvragen van verklaringen van geen bezwaar met toepassing van het recht dat gold ten tijde voor de inwerkingtreding van de Wet op het financieel toezicht.

Artikel 53

Mededelingen of besluiten tot instemming ten behoeve van een beleggingsonderneming met zetel in Nederland blijven van kracht na de inwerkingtreding van de Wft. Zij berusten op de artikelen 1a:124, eerste lid, 1a:126, eerste lid, onderscheidenlijk 1a:127, eerste lid, van de Wft.

Artikel 54

Indien op grond van artikel 3, eerste of derde lid, van de Wte 1995 een prospectus is goedgekeurd door de toezichthouder, blijft dit besluit van kracht na de inwerkingtreding van de Wft. Er is geen omhanging nodig van prospectussen die vóór 1 juli 2005 door Euronext zijn goedgekeurd. Deze prospectussen waren niet langer geldig dan tot 30 juni 2006.

Artikel 55

Indien op grond van artikel 22, eerste lid, van de Wte 1995 een beurs-erkenning is verleend door de toezichthouder, blijft dit besluit van kracht na de inwerkingtreding van de Wft.

Artikel 56

Indien op grond van artikel 28b van de Wte 1995 een beschikking is gegeven, blijft dit besluit van kracht na inwerkingtreding van de Wft.

Artikel 57

Voor een toelichting op het eerste en derde lid van dit artikel wordt verwezen naar § 2.1 van het algemeen deel van memorie van toelichting. Met betrekking tot het tweede lid wordt opgemerkt dat degenen die over een bankvergunning beschikken onder de Wtk 1992, maar onder de Wft niet onder de definitie van bank vallen, hun vergunning behouden indien zij dit wenselijk vinden. Voorwaarde daarvoor is wel dat zij onder de definities gehanteerd in artikel 2:5 van de Wft vallen. Dit betekent dat een ieder met zetel in Nederland die niet meer als bank kwalificeert onder de Wft en die zijn bedrijf maakt van het ter beschikking krijgen van opvorderbare gelden van professionele marktpartijen of binnen besloten kring en van het voor eigen rekening verrichten van kredietuitzettingen zijn vergunning kan behouden. Hetzelfde geldt voor een ieder met zetel in Nederland die niet meer als bank kwalificeert onder de Wft en die zijn bedrijf maakt van het ter beschikking verkrijgen van opvorderbare gelden en van het voor eigen rekening verrichten van beleggingen, en dus geen kredietuitzettingen. Dit laatste betekent dat een holding met zetel in Nederland die als doel heeft een concern aan te sturen en niet zozeer om belangen in werkmaatschappijen te hebben, niet in aanmerking komt om vrijwillig een bankvergunning aan te vragen. Een dergelijke holding belegt weliswaar in de aandelen van werkmaatschappijen, maar niet met het doel om «zijn bedrijf te maken van» het ter beschikking krijgen van opvorderbare gelden en het voor eigen rekening verrichten van beleggingen. Zijn bedrijf is het aansturen van de groep en daarmee kan gepaard gaan het ter beschikking krijgen van opvorderbare gelden en het voor eigen rekening verrichten van beleggingen. Aangezien artikel 2:5 een vrijwillig vergunningenregime introduceert, is ervoor gekozen dat degenen die onder de Wtk 1992 een vergunning hebben, maar onder de Wft niet onder de definitie van bank vallen, deze vergunning kwijtraken, tenzij zij binnen zes maanden na inwerkingtreding van de Wft aan DNB hebben medegedeeld hun vergunning te willen behouden.

Artikel 58

Dit artikel continueert het overgangsrecht in artikel 112 van de Wtk 1992. Een aantal van de huidige bankvergunningen steunt op het overgangsrecht in artikel 112 van de Wtk 1992.

Artikel 59

Deze artikel continueert het overgangsrecht in artikel 112a van de Wtk 1992.

Artikel 60

In dit artikel is een grondslagwijziging opgenomen voor vrijstellingen die nu in de Vrijstellingsregeling Wtk 1992 zijn geregeld, maar die na inwerkingtreding van de Wft op het niveau van de wet worden geregeld. Met betrekking tot het eerste en het tweede lid kan het volgende worden opgemerkt. Het bereik van het begrip «effecten» in artikel 2:4 van de Wft is beperkter dan dat van het begrip «effecten», bedoeld in artikel 1, onderdeel a, van de Wte 1995. Anders dan de situatie onder de Wte 1995 vallen geldmarktinstrumenten alsmede niet-verhandelbare obligaties of andere niet-verhandelbare schuldinstrumenten niet onder het effectenbegrip van

de Wft. Dit betekent dat indien niet-verhandelbare obligaties worden uitgegeven die onder de Wte 1995 nog wel, maar onder de Wft niet meer kwalificeren als effect, de uitzondering van de artikel 2:4 van de Wft niet van toepassing is op de desbetreffende instelling. Om te voorkomen dat de betreffende aanbieder op het tijdstip van inwerkingtreding van de Wft in strijd met de wet zou handelen, is voor die gevallen een overgangsbe-
paling opgenomen in het tweede lid van artikel 62.

Artikel 61

Dit artikel treft een overgangsvoorziening voor zware ontheffingen. Voor een verdere toelichting wordt verwezen naar § 2.2 van het algemeen deel van de memorie van toelichting.

Artikel 62

Dit artikel treft een overgangsvoorziening voor een zware ontheffing. Artikel 2:35 van de Wft wijkt af van artikel 83, vierde lid, van de Wtk 1992 doordat op grond van artikel 2:35 van de Wft bij of krachtens algemene maatregel van bestuur nog regels kunnen worden gesteld waaraan de houder van de ontheffing dient te voldoen en met betrekking tot het verlenen van de ontheffing. Op grond van artikel 62 van deze wet wordt de houder van de ontheffing geacht te hebben voldaan aan alle bij of krachtens artikel 2:35 gestelde regels. Voor een verdere toelichting wordt verwezen naar § 2.2 van het algemeen deel van de memorie van toelich-
ting.

Artikel 63

Dit artikel continueert het overgangsrecht in artikel 115 van de Wet toezicht kredietwezen 1992.

Artikel 64

Op grond van artikel 31, vijfde lid, van de Wtk 1992 kan (zware) ontheffing worden verleend van het verbod in het eerste lid van dat artikel. In de Wft is het verbod, bedoeld in artikel 31, eerste lid, van de Wtk 1992 komen te vervallen. Op grond van artikel 1a:14 van de Wft mag de desbetreffende kredietinstelling haar bedrijf uitoefenen als zij van DNB een mededeling heeft ontvangen als bedoeld in artikel 1a:14, tweede lid, van de Wft. Dit artikel regelt dat een ontheffing als bedoeld in artikel 31, vijfde lid, van de Wtk 1992 van rechtswege wordt geacht te zijn de mededeling, bedoeld in artikel 1a:14, tweede lid, van de Wft.

Artikel 65

Dit artikel treft een overgangsvoorziening voor lichte ontheffingen. Voor een verdere toelichting wordt verwezen naar § 2.2. van het algemeen deel van de memorie van toelichting.

Artikel 66

Dit artikel regelt dat een kennisgeving aan DNB die is gedaan door een kredietinstelling met zetel in Nederland van rechtswege wordt geacht te zijn de mededeling, bedoeld in artikel 1a:107, eerste lid, van de Wft.

Artikel 67

Dit artikel regelt dat een kennisgeving aan DNB die is gedaan door een

toezichthoudende instantie van een andere lidstaat van rechtswege wordt geacht te zijn de mededeling, bedoeld in artikel 1a:13, eerste lid, van de Wft.

Artikel 68

Dit artikel regelt dat een kennisgeving aan DNB die is gedaan door een bank met zetel in Nederland van rechtswege wordt geacht te zijn de mededeling, bedoeld in artikel 1a:16a, eerste lid, van de Wft.

Artikel 69

Dit artikel regelt dat een kennisgeving aan DNB door een elektronischgeldinstelling met zetel in een andere lidstaat van rechtswege wordt geacht te zijn de mededeling, bedoeld in artikel 1a:16b, eerste lid, van de Wft.

Artikel 70

Dit artikel regelt dat een mededeling die is gedaan door DNB van rechtswege wordt geacht te zijn de mededeling, bedoeld in artikel 1a:109, eerste lid, van de Wft.

Artikel 71

Deze bepaling continueert het overgangsrecht in artikel 115, tweede lid, van de Wtk 1992.

Artikel 72

Dit artikel continueert het overgangsrecht in artikel 112a van de Wtk 1992.

Artikel 73

Dit artikel regelt dat een onder de Wtk 1992 verleende verklaring van geen bezwaar van kracht blijft onder de Wft. Dit geldt ook voor een verklaring van geen bezwaar waarbij toestemming is verleend tot het vergroten van de gekwalificeerde deelneming van de aanvrager (bandbreedte-vvgb) of een verklaring van geen bezwaar die betrekking heeft op verworven of nog te verwerven middellijke deelnemingen via een dochtermaatschappij of op een andere wijze buiten de invloedssfeer van de vvgb-houder.

Artikel 74

Dit artikel continueert het overgangsrecht in artikel 114 van de Wtk 1992.

Artikel 75

Dit artikel continueert het overgangsrecht in artikel VI van de Wet van 30 juni 2004 tot wijziging van de Wet toezicht effectenverkeer 1995, de Wet toezicht kredietwezen 1992, de Wet toezicht natura-uitvaartverzekeringsbedrijf en de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993 in verband met de vereenvoudiging van het stelsel van de verklaring van geen bezwaar en enkele andere noodzakelijke aanpassingen (Stb. 441). Artikel VI, tweede lid, van die wet is grotendeels uitgewerkt en is daarom niet overgenomen. Voor zover het tweede lid nog betekenis heeft, is dit in onderdeel b opgenomen. Het betreft de toentertijd geboden mogelijkheid om bestaande verklaringen van geen bezwaar te behouden.

Artikel 76

Dit artikel regelt dat het regime voor banken die zijn aangesloten bij een centrale kredietinstelling onverminderd van toepassing blijft onder de Wft.

Artikel 77

In artikel 14a van de Wtk 1992 is bepaald dat indien een accountant naar het oordeel van de Minister van Financiën niet of niet meer de nodige waarborgen biedt dat deze de toevertrouwde taak met betrekking tot de kredietinstelling naar behoren zal vervullen, de Minister van Financiën kan bepalen dat hij niet bevoegd is de in deze wet en daaruit voortvloeiende besluiten bedoelde verklaringen omtrent de getrouwheid met betrekking tot die kredietinstelling af te leggen. Een dergelijke vaststelling blijft geldig na inwerkingtreding van de Wft. Deze vaststelling berust dan op artikel 1:60 van de Wft.

Artikel 78

Dit artikel regelt dat een verklaring van ondertoezichtstelling die een financiële instelling met zetel in Nederland heeft ontvangen van DNB van kracht blijft onder de Wft.

Artikel 79

Dit artikel regelt dat een beschikking die is gegeven op grond van artikel 55, derde lid, van de Wtk 1992 zijn gelding behoudt onder de Wft.

Artikel 80

Voor een toelichting op dit artikel wordt verwezen naar § 2.1 van het algemeen deel van memorie van toelichting.

Artikel 81

Dit artikel treft een overgangsvoorziening voor zware ontheffingen. Voor een toelichting op dit artikel wordt verwezen naar § 2.2 van het algemeen deel van memorie van toelichting.

Artikel 82

Dit artikel treft een overgangsvoorziening voor lichte ontheffingen. Voor een verdere toelichting wordt verwezen naar § 2.2 van het algemeen deel van de memorie van toelichting.

Artikel 83

Dit artikel regelt dat een onder de Wtn verleende verklaring van geen bezwaar van kracht blijft onder de Wft. Dit geldt ook voor een verklaring van geen bezwaar waarbij toestemming is verleend tot het vergroten van de gekwalificeerde deelneming van de aanvrager (bandbreedte-vvgb) of een verklaring van geen bezwaar die betrekking heeft op verworven of nog te verwerven middellijke deelnemingen via een dochtermaatschappij of op een andere wijze buiten de invloedssfeer van de vvgb-houder.

Artikel 84

Dit artikel continueert het overgangsrecht in artikel VI van de Wet van 30 juni 2004 tot wijziging van de Wet toezicht effectenverkeer 1995, de Wet toezicht kredietwezen 1992, de Wet toezicht natura-uitvaartverzekerings-

bedrijf en de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993 in verband met de vereenvoudiging van het stelsel van de verklaring van geen bezwaar en enkele andere noodzakelijke aanpassingen (Stb. 441). Artikel VI, tweede lid, van die wet is grotendeels uitgewerkt en is daarom niet overgenomen. Voor zover het tweede lid nog betekenis heeft, is dit in onderdeel b opgenomen. Het betreft de toentertijd geboden mogelijkheid om bestaande verklaringen van geen bezwaar te behouden.

Artikel 85

Dit artikel regelt dat een beslissing die is gegeven door DNB of diens rechtsvoorganger de PVK van rechtswege wordt geacht te zijn de instemming, bedoeld in artikel 1a:118, eerste lid van de Wft.

Artikel 86

Dit artikel regelt dat een overlegging van bescheiden aan DNB of diens rechtsvoorganger de PVK door een natura-uitvaartverzekeraar met zetel buiten Nederland, van rechtswege wordt aangemerkt als de kennisgeving, bedoeld in artikel 1a:51a, eerste lid van de Wft.

Artikel 87

Dit artikel regelt dat een door DNB op grond van de Wtn opgelegd verbod tot het sluiten van nieuwe overeenkomsten in Nederland door middel van het verrichten van diensten, van kracht blijft onder de Wft.

Artikel 88

Door DNB opgelegde bijzondere maatregelen zoals het beperken van de beschikkingsbevoegdheid van de verzekeraar met zetel in Nederland (artikel 56, eerste lid, van de Wtn) of van de verzekeraar met zetel buiten Nederland (artikel 56, tweede lid, van de Wtn) en de in dat kader verleende machtigingen door de toezichthouder gelden ook onder de Wft. Door DNB verleende instemming met een saneringsplan (artikel 57, eerste lid, Wtn) of een financieringsplan (artikel 57, tweede lid, van de Wtn) blijven ook geldig na intrekking van de Wtn. De beperking door DNB van de beschikkingsbevoegdheid van een verzekeraar op grond van artikel 59, eerste lid, van de Wtn, en de in dat kader verleende machtiging blijft gelden onder de Wft.

Artikel 89

Dit artikel continueert het overgangsrecht in artikel 97 van de Wtn. Het is niet geheel uitgesloten dat er nog rechten en verplichtingen worden overgedragen uit natura-uitvaartverzekeringen die met een onderlinge waarborgmaatschappij zijn gesloten voor 26 juli 1976. Daarom is zekerheidshalve dit artikel ook in dit wetsvoorstel opgenomen.

Artikel 90

Dit artikel continueert het overgangsrecht in artikel 98 van de Wtn. Het is niet uitgesloten dat er nog faillissementen lopen die voor 1 januari 1996 zijn uitgesproken. Daarom is zekerheidshalve dit artikel ook in dit wetsvoorstel opgenomen.

Artikel 91

Voor een toelichting op dit artikel wordt verwezen naar § 2.1 van het algemeen deel van memorie van toelichting.

Artikel 92

Dit artikel continueert het overgangsrecht in artikel 190 van de Wtv 1993.

Artikel 93

Dit artikel continueert het overgangsrecht in artikel II van de Wet van 9 oktober 2003 tot wijziging van de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993 in verband met het actualiseren van de solvabiliteitseisen voor het verzekeringsbedrijf. (Stb. 427). De in dit artikel genoemde datum «30 november 2003» is het tijdstip direct voorafgaand aan de inwerking-treding van de Wet van 9 oktober 1993.

Artikel 94

Dit artikel treft een overgangsvoorziening voor lichte ontheffingen. Voor een verdere toelichting wordt verwezen naar § 2.2 van het algemeen deel van de memorie van toelichting.

Artikel 95

De ontheffingsgrondslag in artikel 13, zesde lid, van de Wtv 1993, komt niet meer terug in de Wft. Hiervoor geldt derhalve een overgangstermijn van een jaar.

Artikel 96

Dit artikel regelt dat een onder de Wtv 1993 verleende verklaring van geen bezwaar van kracht blijft onder de Wft. Dit geldt ook voor een verklaring van geen bezwaar waarbij toestemming is verleend tot het vergroten van de gekwalificeerde deelneming van de aanvrager (bandbreedte-vvgb) of een verklaring van geen bezwaar die betrekking heeft op verworven of nog te verwerven middellijke deelnemingen via een dochtermaatschappij of op een andere wijze buiten de invloedssfeer van de vvgb-houder.

Artikel 97

Dit artikel continueert het overgangsrecht in artikel 194 van de Wtv 1993.

Artikel 98

Dit artikel continueert het overgangsrecht in artikel VI van de Wet van 30 juni 2004 tot wijziging van de Wet toezicht effectenverkeer 1995, de Wet toezicht kredietwezen 1992, de Wet toezicht natura-uitvaartverzekeringsbedrijf en de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993 in verband met de vereenvoudiging van het stelsel van de verklaring van geen bezwaar en enkele andere noodzakelijke aanpassingen (Stb. 441). Artikel VI, tweede lid, van die wet is grotendeels uitgewerkt en is daarom niet overgenomen. Voor zover het tweede lid nog betekenis heeft, is dit in onderdeel b opgenomen. Het betreft de toentertijd geboden mogelijkheid om bestaande verklaringen van geen bezwaar te behouden.

Artikel 99

Indien een levensverzekeraar of schadeverzekeraar reeds heeft genotificeerd aan DNB of diens rechtsvoorganger de PVK wordt deze notificatie van rechtswege geacht te zijn de mededeling, bedoeld in artikel 1a:31, eerste lid, van de Wft. De toezichthouder kan vervolgens aan die financiële onderneming de voorwaarden bekendmaken die om redenen van algemeen belang door de betrokken levensverzekeraar of schadeverzekeraar

in acht moeten worden genomen bij het verlenen van zijn financiële diensten in Nederland.

Artikel 100

Dit artikel continueert het overgangsrecht in artikel 192 van de Wtv 1993.

Artikel 101

Dit artikel regelt dat een mededeling als bedoeld in artikel 116, eerste lid, van de Wtv 1993 aan DNB of diens rechtsvoorganger de PVK die is gedaan door een levensverzekeraar of schadeverzekeraar met zetel in een staat die geen lidstaat is van rechtswege wordt geacht te zijn de mededeling, bedoeld in artikel 1a:43, eerste lid, van de Wft.

Artikel 102

Dit artikel regelt dat een mededeling als bedoeld in artikel 118, eerste lid, van de Wtv 1993 aan DNB of diens rechtsvoorganger de PVK die is gedaan door een levensverzekeraar of schadeverzekeraar met zetel in een staat die geen lidstaat is van rechtswege wordt geacht te zijn de mededeling, bedoeld in artikel 1a:42, eerste lid, van de Wft.

Artikel 103

De verklaring, bedoeld in artikel 49 van de Wtv 1993, van DNB aan een verzekeraar met zetel buiten de Europese Unie is ook na intrekking van de Wtv 1993 geldig.

Artikel 104

De machtiging, bedoeld in artikel 147e, eerste lid, van de Wtv 1993 blijft ook na intrekking van de Wtv 1993 geldig.

Artikel 105

In dit artikel is het overgangsrecht opgenomen met betrekking tot diverse beschikkingen die door DNB diens rechtsvoorganger de PVK zijn verleend op grond van de Wtv 1993. Deze beschikkingen krijgen een grondslag in de Wft.

Artikel 106

De tabel in dit artikel geeft een overzicht van de besluiten die zijn genomen op grond van de Wet toezicht verzekeringsbedrijf en die na inwerkingtreding van de Wft een grondslag in de Wft krijgen.

Artikel 107

Dit artikel continueert het overgangsrecht in artikel 202 van de Wtv 1993 en het Besluit voortzetting vrijwillige voorzieningen 1994 die komen te vervallen. De Wtv 1993 is niet van toepassing op de in artikel 13, derde lid, van die wet bedoelde fondsen, ondernemingen en instellingen (hierna aangeduid als pensioenfondsen), mits deze zich beperken tot de soort pensioenverzekeringen die krachtens het vierde lid van dat artikel zijn toegestaan. Ten tijde van de inwerkingtreding op 1 juni 1987 van de Wet toezicht verzekeringsbedrijf diende te worden voorzien in een overgangsregeling voorzover er in het verleden voorzieningen waren getroffen die buiten de beperkingen van artikel 6, derde lid, (daarna artikel 13, derde lid, van de Wtv 1993) van die wet lagen.

Het eerste lid, onderdeel a, betreft overeenkomsten die vóór 19 december 1987 zijn gesloten. Deze kan het pensioenfonds voortzetten.

Het eerste lid, onderdeel b, betreft verhogingen of uitbreidingen van de in onderdeel a bedoeld overeenkomsten. Deze verhogingen en uitbreidingen kan het pensioenfonds blijven sluiten mits het fonds krachtens de op 19 december 1987 geldende voorwaarden van de verzekering of van de voorziening daartoe door de betrokkenen kan worden gehouden.

Het eerste lid, onderdeel c, betreft het geval dat de betrokken instelling gehouden was op 19 december 1978 nieuwe toetreders te accepteren. Hiermee mocht het fonds tot en met 18 juni 1988 doorgaan. Deze termijn gaf de fondsen gelegenheid om tijdig, bijvoorbeeld door middel van een reglementswijziging, het betrokken aanbod tot verzekeren in te trekken. Buiten de overgangsregeling valt iedere voortzetting die niet stoelt op de grondslag van voor 4 december 1985 getroffen voorzieningen. De aanhef van het artikel geeft dit kader aan. Omdat de mogelijkheid bestond dat de voorziening vóór 19 december 1987 is beperkt, is aan het slot van onderdeel b bovendien verwezen naar de voorwaarden van de voorziening, zoals zij luiden op 19 december 1987. Deze toevoeging aan onderdeel b heeft geen betekenis voor gevallen waarin de inhoud van voorzieningen sedert 4 december 1985 zijn uitgebreid, omdat dan buiten het kader van het eerste lid, zoals in de aanhef afgepaald, zou worden getreden.

Het tweede lid bepaalt dat voorzover pensioenfondsen de hier bedoeld voorzieningen binnen de grenzen van het eerste lid voortzetten, zij daarvoor niet komen te vallen binnen het bereik van de Wft.

Instructies die zijn gegeven op grond van artikel 147h van de Wtv 1993 worden aangemerkt als aanwijzingen in de zin van artikel 2:188 van de Wft.

Artikel 108

Dit artikel continueert het overgangsrecht in artikel 196 van de Wtv 1993. Het is niet geheel uitgesloten dat er nog rechten en verplichtingen worden overgedragen uit levens- of schadeverzekeringen die met een onderlinge waarborgmaatschappij zijn gesloten voor 26 juli 1976. Daarom is zekerheidshalve dit artikel ook in dit wetsvoorstel opgenomen.

Artikel 109

Dit artikel continueert het overgangsrecht in artikel 197 van de Wtv 1993. Het is niet geheel uitgesloten dat er nog een vruchtgebruik van of een pandrecht op aandelen in het waarborgkapitaal van een onderlinge waarborgmaatschappij bestaat, gevestigd voor 1 januari 1986. Daarom is zekerheidshalve dit artikel ook in dit wetsvoorstel opgenomen.

Artikel 110

Voor het uitoefenen van het bedrijf van clearinginstelling wordt onder de huidige financiële toezichtwetten geen regeling getroffen. Onder de Wft dienen financiële ondernemingen die het bedrijf van clearinginstelling willen uitoefenen echter een vergunning aan te vragen bij DNB, met uitzondering van:

- financiële ondernemingen met zetel in Nederland die een bankvergunning hebben;
- financiële ondernemingen met zetel in een andere lidstaat die daar een bankvergunning hebben verkregen en die voornemens zijn het bedrijf van clearinginstelling vanuit een in Nederland gelegen bijkantoor uit te oefenen; en
- clearinginstellingen in een door de Minister van Financiën aangewezen staat die voornemens zijn vanuit een in Nederland gelegen bijkantoor uit te oefenen.

De volgende twee typen ondernemingen behoeven niet te melden dat zij voornemens zijn naar Nederland diensten te verrichten:

- financiële ondernemingen met zetel in een andere lidstaat die daar een bankvergunning hebben verkregen; en
- clearinginstellingen in een door de Minister van Financiën aangewezen staat.

Voor bovenstaande ondernemingen behoeft geen overgangsregeling te worden getroffen.

De volgende categorieën ondernemingen kunnen nu zonder meer in Nederland het bedrijf van clearinginstelling uitoefenen, maar hebben daarvoor onder de Wft een vergunning nodig, onderscheidenlijk moeten hun voornemen daartoe melden:

- ondernemingen in Nederland die een bankvergunning hebben;
- financiële ondernemingen met zetel in een andere lidstaat die geen bankvergunning hebben;
- financiële ondernemingen met zetel buiten Nederland, niet zijnde een clearinginstelling met zetel in een door de Minister van Financiën aangewezen staat.

Voor bovenstaande ondernemingen is een overgangsregeling getroffen in artikel 110. Voor het eerste type onderneming in het eerste lid, voor de laatste twee typen ondernemingen in het tweede lid (bijkantoor in Nederland) en het derde lid (dienstverrichting naar Nederland).

Er is voor gekozen niet van deze ondernemingen te eisen dat zij onmiddellijk op de dag van inwerkingtreding van de Wft aan de vergunningplicht of meldingplicht voldoen, mits aan zekere eisen wordt voldaan. De financiële onderneming met zetel in Nederland die geen bankvergunning heeft moet binnen een maand na het tijdstip van inwerkingtreding van de Wft een vergunning aanvragen en binnen zes maanden na dat tijdstip gegevens overleggen. Doet zij dat niet, dan is het haar niet langer toegestaan het bedrijf van clearinginstelling uit te oefenen zonder clearingvergunning. Doet zij dat wel, dan heeft DNB een jaar de tijd, te rekenen vanaf de inwerkingtreding van de wet, om op de aanvraag te beslissen. Deze termijn kan twee keer worden verlengd met maximaal een half jaar.

Voor deze regeling is gekozen omdat het in de praktijk niet doenlijk is om van de clearinginstellingen te verlangen dat zij de dag van inwerkingtreding over een vergunning beschikken, noch om van DNB te verlangen dat zij op die dag een vergunningaanvraag heeft beoordeeld.

Ten aanzien van financiële ondernemingen die een vergunning behoeven om het bedrijf van clearinginstelling uit te oefenen vanuit een in Nederland gelegen bijkantoor, en die voornemens zijn diensten te verrichten naar Nederland, geldt een vergelijkbare regeling.

In het elfde en twaalfde lid is bepaald dat de financiële onderneming die de hierboven weergegeven procedure heeft gevolgd, wordt ingeschreven in het door DNB bijgehouden register. De doorhaling van de inschrijving, bedoeld in deze leden, ziet slechts op de doorhaling van het voorlopige karakter van de inschrijving.

In artikel 1a:4 zijn de grondslagen voor de vergunningverlening op basis van de Wft opgenomen.

Artikel 111

Artikel 111 heeft betrekking op de situatie waarin een clearinginstelling met zetel in een aangewezen staat op het moment van de inwerkingtreding van de Wft het bedrijf van clearinginstelling in Nederland uitoefent, hetzij door middel van een bijkantoor in Nederland, hetzij door middel van

dienstverrichting naar Nederland. Artikel 111 schrijft voor dat binnen twee maanden na de inwerkingtreding van de Wft een notificatieprocedure moet worden gevolgd. Deze notificatieprocedure is gelijk aan die, welke gevolgd moet worden door clearinginstellingen met zetel in een aangegeven staat die na inwerkingtreding van de Wft voornemens zijn hun bedrijf vanuit een in Nederland gelegen bijkantoor of door middel van het verrichten van diensten naar Nederland uit te oefenen, zoals geregeld in artikel 1a:105 van de Wft.

HOOFDSTUK 2 WIJZIGING VAN ANDERE WETTEN

Artikel 136 (Wet toezicht financiële verslaggeving)

De in dit artikel vervatte wijzigingen strekken mede tot uitvoering van de toezegging van de Minister van Financiën, gedaan tijdens de parlementaire behandeling van de Wet toezicht financiële verslaggeving, om die wet tekstueel nauwer in overeenstemming te brengen met de Wft. Verder is een foutieve verwijzing in artikel 7 van de Wet toezicht financiële verslaggeving hersteld.

Artikel 139 (Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek)

In de artikelen 2:49, eerste lid (onderdeel A), 2:58, eerste lid (onderdeel A), 2:101, eerste lid (onderdeel L), 2:210, eerste lid (onderdeel S), en 2:300, eerste lid (onderdeel S), van het BW komt de bepaling over de verkorting van de termijnen voor het opstellen van het jaarverslag en jaarrekening door beheerders te vervallen. Deze bepaling is onnodig omdat de wetgever die bevoegdheid al heeft. Door middel van de wijziging van de artikelen 2:398, derde lid, onderdeel b (onderdeel AA), en 2:401, eerste lid (onderdeel BB), van het BW wordt verduidelijkt dat alleen beleggingsmaatschappijen waarop het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen van de Wft van toepassing is geen gebruik kunnen maken van de vrijstellingen voor kleine en middelgrote ondernemingen van de artikelen 2:396 en 2:398. Bij aanpassing van artikel 2:401 bij de wet van 16 juli 2005 tot wijziging van de Wet toezicht beleggingsinstellingen met het oog op de modernisering van de wet en implementatie van richtlijn nr. 2001/107/EG en richtlijn 2001/108/EG van 21 januari 2001 (Stb. 2005, 401) waren beheerders abusievelijk van deze vrijstellingsmogelijkheid uitgezonderd.

Artikel 141 (Faillissementswet)

Onderdeel A

De wijzigingen in artikel 212a van de Faillissementswet (Fw) hebben tot doel de verwijzingen aan te passen aan de Wft. Voor de goede orde wordt opgemerkt dat de toevoeging «die een verklaring van ondertoezichtstelling ... heeft» in artikel 212a, onderdeel a, onder 2°, van de Fw ten aanzien van een financiële instelling een verbetering van de bestaande tekst betreft. Naar de huidige tekst van de Fw zijn alle instellingen finaal, maar dat is niet beoogd.

De bedoeling is dat alleen instellingen die een verklaring van ondertoezichtstelling hebben, finaal zijn. Met de wijziging van artikel 212a, onderdeel a, onder 2°, wordt dit duidelijk tot uitdrukking gebracht.

De wijziging van artikel 212a, onderdeel a, onder 6° heeft tot doel om kredietinstellingen die onder de Wtk 1992 nog onder de definitie van kredietinstelling vielen en onder de Wft niet meer onder de definitie van bank vallen, maar wel een vergunning op grond van artikel 1a:10 juncto 2:5 van die wet hebben gekregen, onder het begrip instelling van artikel

212a, onderdeel a, van de Fw te laten vallen. Hierdoor verandert de facto voor deze instellingen niets.

Nu een clearinginstelling afzonderlijk wordt genoemd in de Wft, ligt het voor de hand ter voorkoming van onduidelijkheid dit type instelling ook apart te noemen in artikel 212a, onderdeel a, van de Fw. De toevoeging van onderdeel 7° bewerkstelligt dit.

In artikel 212a, onderdeel a, onder i, wordt de terminologie van de definitie van bijkantoor in overeenstemming gebracht met die van de Wft. Dit behelst dus louter een redactionele wijziging.

Onderdelen D en I

Aanvankelijk was in het wetsvoorstel Wft, bij eerste nota van wijziging, een artikel opgenomen dat bepaalt wanneer een aan de noodregeling onderworpen kredietinstelling of verzekeraar in staat van faillissement kan worden verklaard (artikel 2:223 van het wetsvoorstel Wft, nr. 10). Bij nader inzien hoort de regeling van de «omzetting» van noodregeling in faillissement meer in de Fw dan in de Wft. Bij de omzetting worden ook onderwerpen geregeld die meer voor het faillissement gelden dan voor de noodregeling, en het zou de inzichtelijkheid niet bevorderen indien sommige aspecten van de omzetting in de Fw worden geregeld en andere aspecten in de Wft.

Een en ander heeft tot gevolg gehad dat artikel 2:223 in het wetsvoorstel Wft is vervallen, en dat die bepaling naar inhoud wordt overgeheveld naar de artikelen 212l en 213f van de Fw. Artikel 2:223 van het voorstel Wft harmoniseerde op bepaalde punten de omzetting van de noodregeling in faillissement. In de toelichting op dat artikel (Kamerstukken II, 29 708, nr.10, blz. 330/331) is het een en ander opgemerkt over een harmonisatie van de regelingen van omzetting van noodregeling in faillissement van een kredietinstelling en van de omzetting bij een verzekeraar. Deze opmerkingen worden, voorzover van belang, hier herhaald.

De omzetting van een noodregeling in een faillissement wordt thans geregeld in de artikelen 77 van de Wtk 1992, 169 van de Wtv 1993 en artikel 78, eerste tot en met derde lid, eerste zin van de Wtn. De laatste twee bepalingen zijn identiek. Korthedshalve wordt hieronder niet langer verwezen naar de Wtn. De opmerkingen betreffende de harmonisatie tussen de Wtk 1992 en de Wtv 1993 op dit punt gelden ook voor de harmonisatie tussen de Wtn en de Wtk 1992. Genoemde artikelen wijken op verschillende punten van elkaar af.

Een eerste verschil betreft de kring van personen die het initiatief kunnen nemen tot een dergelijke omzetting. Op grond van artikel 77 van de Wtk 1992 vindt de faillietverklaring plaats op verzoek van de bewindvoerders, op vordering van het Openbaar Ministerie of ambtshalve. Op grond van artikel 169 van de Wtv 1993 dienen de bewindvoerders een verzoek tot faillietverklaring in. Met andere woorden: bij een kredietinstelling kan de omzetting ook op vordering van het Openbaar Ministerie of ambtshalve plaatsvinden, hetgeen niet mogelijk is bij verzekeraars. Een en ander is opnieuw bezien. Aan de aard van de financiële onderneming – bank of verzekeraar – kan geen argument worden ontleend om dit verschil te rechtvaardigen. Gekozen is voor de oplossing waarin in ieder geval de bewindvoerders om omzetting kunnen vragen. Dit ligt voor de hand: zij zijn bij uitstek op de hoogte van de financiële situatie van de financiële onderneming. Afgezien is van de mogelijkheid dat het Openbaar Ministerie om omzetting vraagt. Een verzoek van het Openbaar Ministerie tot omzetting zou op gespannen voet kunnen staan met het toezichtdoel van de Wft. Wel wordt de mogelijkheid voorgesteld voor zowel banken als verzekeraars dat omzetting plaatsvindt op initiatief van de rechter. Hierbij is ervoor gekozen dat niet alleen de rechtbank ambtshalve het faillissement kan uitspreken maar ook de rechter-commissaris een voordracht

daartoe kan doen. De rechter-commissaris heeft voortdurend zicht op de noodregeling en is om die reden goed in de gelegenheid te beoordelen of de situatie aanleiding geeft tot een dergelijke voordracht. Op dit specifieke punt is aangesloten bij artikel 242 van de Fw.

Een tweede verschil tussen de Wtk 1992 en de Wtv 1993 op dit punt betreft het volgende. De Wtv 1993 bepaalt dat de PVK een verzoek tot faillietverklaring indient indien geen machtiging is verleend en geen redelijk vooruitzicht meer bestaat dat het met een machtiging te bereiken doel alsnog kan worden verwezenlijkt. De Wtk 1992 geeft in geen enkele situatie aan DNB de bevoegdheid om omzetting te vragen, dus ook niet in de situatie waarin geen machtiging is verleend, welke situatie overigens niet apart wordt geregeld in de Wtk 1992. In de artikelen 212m en 213f van de Fw is gekozen voor de oplossing van de Wtk 1992. Niet goed valt in te zien waarom in de situatie waarin geen machtiging is verleend de bevoegdheid tot het vragen van omzetting toekomt aan DNB, en in alle andere gevallen die bevoegdheid toekomt aan anderen.

Een derde verschil is dat op grond van de Wtv 1993 de bewindvoerders om omzetting moeten vragen indien, kort gezegd, de financiële situatie daartoe aanleiding geeft, terwijl in de Wtk 1992 geen verplichting is opgenomen. In de artikelen 212m en 213f van de Fw is gekozen voor de oplossing van de Wtk 1992. Het is juist te bepalen op welke gronden de rechtbank het verzoek tot omzetting kan toewijzen dan te bepalen in welke omstandigheden de bewindvoerders het verzoek moeten indienen. Overigens zou ook zonder expliciete bepaling het niet van een adequate taakopvatting getuigen indien de bewindvoerders geen omzetting vragen terwijl daartoe wel alle reden is.

Een vierde verschil tussen artikel 77 van de Wtk 1992 en artikel 169 van de Wtv 1993 is dat op grond van de Wtv 1993 de bewindvoerders de PVK dienen te horen voordat zij een verzoek tot omzetting indienen, en dat de rechtbank de PVK niet hoeft te horen, terwijl op grond van de Wtk 1992 de bewindvoerders DNB niet hoeven te horen, maar de rechtbank dat wel moet doen. Er is voor gekozen in de artikelen 212m en 213f van de Fw te bepalen dat de rechtbank DNB hoort. In de praktijk zal er ook zonder wettelijke basis wel contact zijn tussen de bewindvoerders en DNB. Contact tussen de rechtbank en DNB is zonder wettelijke basis echter niet vanzelfsprekend. De rechtbank is degene die de beslissing tot omzetting neemt, niet de bewindvoerders. Dat pleit ervoor dat in de wet op de rechtbank en niet op de bewindvoerders de verplichting wordt opgelegd DNB te horen.

Een vijfde verschil wordt gevormd door de gronden waarop de noodregeling wordt omgezet in een faillissement. De in de Fw genoemde grond voor «gewone» schuldenaren – kortweg: het onbetaald laten van twee of meer schulden – geldt hier niet. De in artikel 77 van de Wtk 1992 genoemde grond is dat een naar goed koopmansgebruik opgemaakte balans een tekort aanwijst. De in artikel 169 van de Wtv 1993 genoemde grond is dat de verzekeraar een negatief eigen vermogen heeft en dat het met de verleende machtiging te bereiken doel is verwezenlijkt of niet meer kan worden verwezenlijkt. In de praktijk komen een tekort op de balans en een negatief eigen vermogen op hetzelfde neer. Gekozen is voor de term «negatief eigen vermogen». Daaraan is toegevoegd de nu in de Wtv 1993 opgenomen eis dat bovendien het met de verleende machtiging te bereiken doel is bereikt of niet meer kan worden bereikt, of, indien geen machtiging is verleend, geen redelijk vooruitzicht meer bestaat dat het met een machtiging te bereiken doel alsnog kan worden verwezenlijkt. Tot slot is er nog een verschil tussen de Wtk 1992 en de Wtv 1993. Op grond van de Wtk 1992 trekt de rechtbank de verklaring tot het toepassen van de noodregeling in. Artikel 169, derde lid, van de Wtv 1993 bepaalt dat de noodregeling en de machtiging van rechtswege ophouden van kracht te zijn ingeval de verzekeraar in staat van faillissement wordt verklaard. In

de artikelen 212m en 213f is gekozen voor de oplossing van de Wtv 1993. Dit is het meest praktisch.

Tot zover de opmerkingen die waren gemaakt in de toelichting bij artikel 2:223 in het wetsvoorstel Wft.

Daarnaast is met betrekking tot kredietinstellingen in de artikelen 212m bepaald dat de handelingen van de bewindvoerders tijdens de noodregeling gelden als handelingen van de curator tijdens faillissement, en dat de boedel niet aansprakelijk is voor handelingen die de kredietinstelling, kort gezegd, tijdens de noodregeling is aangegaan in strijd met haar bevoegdheid de boedel te binden, tenzij de boedel daardoor is gebaat. Deze twee bepalingen golden al ten aanzien van verzekeraars.

In verschillende onderdelen wordt als referentietijdstip genomen het tijdstip waarop de uitspraak van de noodregeling is gedaan. In artikel 78 Wtn was dat tijdstip het tijdstip waarop die uitspraak uitvoerbaar was geworden, net als in de Wtv 1993 tot de implementatie van de Richtlijn sanering en liquidatie verzekeraars. In artikel 77, onderdeel a, van de Wtk 1992 betreft het het tijdstip van de verklaring zelf. In dit verband wijs ik op artikel 2:209 van de Wet op het financieel toezicht, waarin is bepaald dat de beschikking waarbij de noodregeling wordt uitgesproken, uitvoerbaar bij voorraad is, zodat het tijdstip waarop de beschikking uitvoerbaar is en het tijdstip waarop de uitspraak wordt gedaan, samenvallen. Afgezien daarvan kan ook worden gewezen op artikel 249 van de Faillissementswet, dat een vergelijkbaar geval regelt, en waarin ook niet wordt gerefereerd aan het tijdstip van uitvoerbaarheid.

Onderdelen F en L

In de huidige artikelen 212nn en 213ee zijn de woorden «In afwijking van artikel 64 Wet toezicht kredietwezen 1992» onderscheidenlijk «In afwijking van artikel 182 van de Wet toezicht verzekeringsbedrijf 1993» opgenomen. Het intrekken van deze wetten en de invoering van de Wft noopten op zich al tot aanpassing van deze artikelen. Het equivalent in de Wft van bedoelde artikelen – artikel 1:74 – is zodanig geformuleerd dat de woorden «in afwijking van» enigszins ongelukkig zouden zijn. In de eerste plaats ziet artikel 1:74 op gegevens die de in het eerste lid van dat artikel genoemde personen hebben gekregen op grond van de Wft; de curator in faillissement heeft de gegevens niet gekregen op grond van de Wft. Bovendien bepaalt artikel 1:74 Wft aan wie vertrouwelijke gegevens mogen worden verstrekt, terwijl de artikelen 212nn en 213ee van de Faillissementswet de geheimhoudingsverplichting regelen van de curator. Tot slot bleek dat de artikelen 212nn en 213ee scherper konden worden geformuleerd. De Richtlijn-artikelen die met artikelen 212nn en 213ee worden geïmplementeerd komen erop neer dat in liquidatieprocedures gegevens betreffende derden die betrokken zijn bij pogingen de kredietinstelling onderscheidenlijk de verzekeraar in staat te stellen haar of zijn bedrijf voort te zetten alleen mogen worden uitgewisseld tussen «instanties die betrokken zijn bij de liquidatie en het faillissement», maar niet openbaar mogen worden gemaakt. Andere gegevens mogen zowel worden uitgewisseld als openbaar worden gemaakt. Het betreft de implementatie van artikel 30 van Richtlijn nr. 20 001/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 20 maart 2000 betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen (PbEG L 126), artikel 16 van Richtlijn 2002/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 5 november 2002 betreffende levensverzekering (PbEG L 345) en artikel 16 van Richtlijn 92/49/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 18 juni 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en houdende wijziging van de Richt-

Onderdeel M

In de Wtn is het faillissement van natura-uitvaartverzekeraars geregeld. Nu de Wtn wordt ingetrokken, wordt de regeling van het faillissement van een natura-uitvaartverzekeraar overgeheveld naar de Faillissementswet, zoals eerder is gebeurd met de regeling van de faillissementen van kredietinstellingen onderscheidenlijk levensverzekeraars en schadeverzekeraars.

Natura-uitvaartverzekeraars vallen niet onder Richtlijn nr. 20 001/17/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 19 maart 2001 betreffende de sanering en de liquidatie van verzekeringsondernemingen («richtlijn sanering en liquidatie verzekeraars»). Artikel 1 van de Verordening (EG) nr. 1346/2000 van de Raad van de Europese Unie betreffende insolventieprocedures (PbEG L 160) sluit «verzekeringsondernemingen» uit van het toepassingsbereik van de Verordening. In § 57 van het zogeheten Rapport Virgós/Schmit (een conceptrapport bij een voorloper van de Insolventieverordening) wordt opgemerkt dat onder «verzekeringsonderneming» wordt verstaan de verzekeringsondernemingen die onder de verzekeringsrichtlijnen vallen, maar deze opmerking wordt niet herhaald in de considerans bij de Insolventieverordening. In § 9 van deze considerans wordt wel opgemerkt dat verzekeringsondernemingen niet onder de Insolventieverordening vallen omdat zij aan specifieke regelingen zijn onderworpen. Dat is ook het geval met betrekking tot natura-uitvaartverzekeraars. Hierom, en omdat de tekst van artikel 1, tweede lid, van de Insolventieverordening, geen onderscheid maakt tussen verzekeraars die onder de richtlijnen vallen en verzekeraars die dat niet doen, is de meest waarschijnlijke conclusie dat natura-uitvaartverzekeraars niet onder de Insolventieverordening vallen. Daarnaast zou het nog ongerijmd zijn indien het faillissement van een natura-uitvaartverzekeraar wel onder de Insolventieverordening zou vallen en de noodregeling niet; de noodregeling is immers niet opgenomen in één van de bijlagen van de Insolventieverordening. Aangezien natura-uitvaartverzekeraars evenmin onder de Europese richtlijnen vallen, is geen enkele Europese regel van toepassing op het faillissement van een natura-uitvaartverzekeraar en staat het de nationale wetgever vrij het regime met betrekking tot insolventieprocedures ten aanzien van natura-uitvaartverzekeraars te bepalen. In het kader van de onderhavige wet is ervoor gekozen de regels betreffende het faillissement van een levens- of schadeverzekeraar waar mogelijk van overeenkomstige toepassing te verklaren op het faillissement van natura-uitvaartverzekeraars, voor wat betreft onderwerpen als de verhouding tussen de curator en de schuldeisers, en het toepasselijke recht. Een in Nederland gelegen bijkantoor van een natura-uitvaartverzekeraar met zetel in een andere staat levert grond op voor de bevoegdheid van de Nederlandse rechter om een faillissement uit te spreken, niet op grond van artikel 3, tweede lid, van de Insolventieverordening – die is immers niet van toepassing – maar op grond van artikel 2, vierde lid, van de Faillissementswet.

Met betrekking tot artikel 213mm kan het volgende worden opgemerkt. Deze regeling van de volgorde waarin bepaalde vorderingen op de boedel worden verhaald, alsmede op welke gedeelten van de boedel, is gewijzigd, teneinde een harmonisatie te bereiken met de regelingen met betrekking tot levensverzekeraars en schadeverzekeraars. Op grond van de richtlijn sanering en liquidatie verzekeraars kunnen lidstaten kiezen uit twee mogelijkheden: (1) alleen de verzekeringscrediteuren hebben voorrang bij verhaal op de technische voorzieningen, of (2) ook bepaalde

andere crediteuren hebben voorrang bij verhaal, maar dan niet alleen op de technische voorzieningen maar op de gehele boedel. Bij de implementatie van die richtlijn heeft de Nederlandse wetgever voor de tweede mogelijkheid gekozen. Voordien konden ook andere vorderingen dan vorderingen uit verzekering met voorrang worden verhaald op de technische voorzieningen. In het kader van de harmonisatie van de regelingen betreffende verschillende financiële ondernemingen, is bij de regeling met betrekking tot natura-uitvaartverzekeraars ook voor de tweede mogelijkheid gekozen. Overigens zij opgemerkt dat het verschil met de situatie onder de Wet toezicht natura-uitvaartverzekeraars in de praktijk gering is. In een insolventiesituatie zullen er buitengewoon weinig activa zijn die niet onder de technische voorzieningen vallen. De uitbreiding van het verhaal op de technische voorzieningen tot het verhaal op alle activa, zal in de praktijk dan ook geen grote betekenis hebben. Eveneens in het kader van de harmonisatie met de regels voor andere verzekeraars, is artikel 213m, vierde tot en met zesde lid, van overeenkomstige toepassing verklaard.

Onderdelen O, P en Q

Onder de Wft is het niet langer mogelijk dat aan kredietinstellingen surseance van betaling worden verleend. Daarom moeten zij niet langer worden genoemd in de Tweede afdeling B, die de zogeheten finaliteitsregeling in de artikelen 212a en volgende van overeenkomstige toepassing verklaart op de surseance.

Er is voor gekozen een nieuw artikel 281g voor te stellen, waarin de huidige artikelen 281g en 281h worden samengevoegd, met weglating van de verwijzing naar de kredietinstellingen. Er is niet voor gekozen de verwijzingen in artikel 281g naar kredietinstellingen te laten vervallen en voor het overige de tekst van de artikelen 281g en 281h min of mee ongewijzigd te laten. De reden hiervoor is dat wij thans doende zijn een regeling te redigeren betreffende de problematiek die ontstaat wanneer beleggers of depositohouders wachten met de aanvraag van een vergoeding door DNB op grond van het beleggerscompensatiestelsel onderscheidenlijk het depositogarantiestelsel totdat de curatoren of bewindvoerders in een faillissement onderscheidenlijk surseance van een bank of beleggingsonderneming een eerste uitkering hebben gedaan. Deze regeling zal worden opgenomen in de Tweede afdeling B. Het huidige artikel 281g moet in verband daarmee worden aangepast, aangezien dat artikel ook naar andere instellingen verwijst. Teneinde te voorkomen dat artikel 281g nu wordt gewijzigd en bij nota van wijziging weer wordt gewijzigd, is voor deze wetgevingstechniek gekozen. Op deze wijze houden we twee artikelen over: artikel 281g met betrekking tot de finaliteitsproblematiek en artikel 281h met betrekking tot de problematiek van het beleggerscompensatiestelsel en het depositogarantiestelsel.

Artikel 150 (Wet op de economische delicten)

In de Wet op de economische delicten (WED) zijn alleen Wft-bepalingen opgenomen die, bij overtreding van de in de bepaling vervatte norm, kunnen worden bestraft met een bestuurlijke boete op grond van de Wft. Hierbij is aansluiting gezocht met de bepalingen uit de vroegere toezichtwetten die bij overtreding van de WED strafbaar waren gesteld. De Wft-bepalingen die bij overtreding beboetbaar zullen zijn met de zwaarste categorie bestuurlijke boetes, zijn aangemerkt als gedragingen waaraan in ieder geval strafrechtelijke consequenties moeten kunnen worden verbonden. Voorbeelden van zulke gedragingen zijn het uitoefenen van een bedrijf zonder een daartoe verleende vergunning of het uitoefenen van een ander bedrijf dan het bedrijf waarvoor een vergunning is verleend. Ook het overtreden van een meldingsverlichting bij een wijzi-

ging in kapitaal of stemmen wordt als een zware overtreding gezien en is aangemerkt als een economisch delict.

In het kader van een beleidsarme omzetting van de sectorale toezichtwetten is gekozen Wft-overtredingen die in het kader van de Wft in een lichtere boetecategorie zullen worden geplaatst, maar die onder de oude sectorale toezichtwetten toch als economisch delict zijn aangemerkt, in de WED te handhaven. Een heroverweging op dit punt zal plaatsvinden bij de herziening van de huidige boetesystematiek in de financiële toezichtwetgeving. De nieuwe boetesystematiek zal naar verwachting een jaar na de inwerkingtreding van de Wft van kracht worden.

Artikel 158 (Pensioen- en spaarfondsenwet)

Onderdeel B

Artikel 2 van de Pensioen- en spaarfondsenwet (PSW) wordt aangepast. In het negende lid van artikel 2 wordt de inhoud van artikel 13, vierde lid, onderdeel a, van de Wtv 1993 verwerkt.

Met het opnemen van het twaalfde lid wordt voorzien in de mogelijkheid om een ministeriële regeling vast te stellen ter vervanging van de Regeling taakafbakening pensioenfondsen die thans op artikel 13, vijfde lid, van de Wtv 1993 is gebaseerd. Dit heeft tot gevolg dat naast de in artikel 2, achtste lid, van de PSW geformuleerde verplichting van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid tot het bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels omtrent het begrip pensioentoezegging er tevens een gezamenlijke bevoegdheid van de Ministers van Financiën en van Sociale Zaken en Werkgelegenheid ontstaat tot het bij ministeriële regeling stellen van regels over de uitvoering van pensioentoezeggingen. Hier is aangesloten bij artikel 13, vijfde lid, van de Wtv 1993 waar ook sprake is van een ministeriële regeling.

De gezamenlijke bevoegdheid van de Ministers van Financiën en Sociale Zaken en Werkgelegenheid op grond van artikel 13, vijfde lid, van de Wtv 1993 om nadere beperkingen en verdere regels te stellen ziet op het vierde lid, aanhef en:

- onderdeel a
- 2°. een toezegging omtrent pensioen, als bedoeld in artikel 2 van de PSW;
- 3°. bepaalde vrijwillige pensioenvoorzieningen;
- 4°. vrijwillige voortzetting;
- onderdeel b: een ondernemingsspaarfonds;
- onderdeel c: een eigen beheer voerende onderneming;
- onderdeel d, onder 2°: beroepspensioenfondsen inzake bepaalde vrijwillige pensioenvoorzieningen;
- onderdeel e: notarieel pensioenfondsen inzake bepaalde vrijwillige pensioenvoorzieningen.

Het is niet noodzakelijk om de bevoegdheid om regels te stellen met betrekking tot ondernemingsspaarfondsen te handhaven. De reden hiervoor is dat deze spaarfondsen niet zijn opgenomen in artikel 1:6b van de Wft omdat zij geen verzekeringsactiviteiten (kunnen) uitoefenen. Hieruit vloeit voort dat de in artikel 13, vierde lid, onderdeel b, van de Wtv 1993 genoemde spaarfondsen niet worden meegenomen in de hierbij voorgestelde wijziging van de PSW.

De bevoegdheid om regels te stellen ten aanzien van ondernemingen die eigen beheer voeren is wel wenselijk. Daarom wordt in het twaalfde lid ook verwezen naar artikel 2, derde lid, van de PSW.

Wat betreft de bevoegdheid om regels te stellen met betrekking tot beroepspensioenfondsen kan worden opgemerkt dat dit zal worden gere-

geld in artikel 50, vierde lid, van de Wet verplichte beroepspensioenregeling.

De op de PSW gebaseerde ministeriële regeling die in de plaats moet komen van de Regeling taakafbakening pensioenfondsen zal uiteraard op dezelfde datum in werking moeten treden als het tijdstip waarop de Wtv 1993 vervalt.

De in de Wtv 1993 opgenomen bepaling dat de Ministers van Financiën en SZW advies kunnen vragen aan de Sociaal Economische Raad en de PVK is niet overgenomen. Het staat de ministers vrij om advies te vragen en daar hoeft dus geen wettelijke bepaling aan ten grondslag te liggen.

Met het opnemen van het nieuwe dertiende lid worden de voorwaarden die in artikel 13, vierde lid, onderdeel c, van de Wtv 1993 zijn opgenomen ten aanzien van eigen beheer voerende ondernemingen verplaatst naar de PSW. Het gaat daarbij om de werkgevers die eigen beheer kunnen voeren omdat er sprake is van de in artikel 2, derde lid van de PSW genoemde situaties of omdat er een ontheffing van artikel 2 is verkregen op grond van artikel 29 van de PSW.

De tekst van artikel 13, zesde lid, van de Wtv 1993, waarin een ontheffingsmogelijkheid is geregeld moet ook in de PSW zijn neerslag krijgen. Het is echter niet noodzakelijk om hiervoor de PSW aan te passen omdat die bevoegdheid reeds op grond van artikel 29 van de PSW bestaat. Dit artikel biedt al een ontheffingsmogelijkheid met betrekking tot het bij of krachtens artikel 2 bepaalde. Daarbij wordt geen uitsplitsing naar artikelleden gemaakt.

Onderdeel G

Artikel 20 van de Pensioen- en spaarfondsenwet is aangepast vanwege het vervallen van artikel 3 van de Wtv 1993.

Artikel 163 (Wet verplichte beroepspensioenregeling)

Onderdeel C

Artikel 50 van de Wet verplichte beroepspensioenregeling wordt aangepast. De tekst die in artikel 13, derde lid, onderdeel c, vierde lid, onderdeel d, van de Wtv 1993 is opgenomen, wordt verwerkt door aan artikel 50 van de Wet verplichte beroepspensioenregeling drie nieuwe leden toe te voegen. De bevoegdheid van artikel 13, vijfde lid, van de Wtv 1993 om regels te stellen heeft betrekking op artikel 13, vierde lid, onderdeel d, onder 2, dat wil zeggen vrijwillige pensioenvoorzieningen.

De Wet verplichte beroepspensioenregeling kent een ontheffingsmogelijkheid voor DNB die vergelijkbaar is met artikel 29 van de PSW, namelijk in artikel 84. De in artikel 13, zesde lid, van de Wtv 1993 opgenomen ontheffingsmogelijkheid ziet op artikel 13, vierde lid, onderdeel d, onder 2, van de Wtv 1993 en is daarom in de Wet verplichte beroepspensioenregeling verwerkt in artikel 84 door verwijzing naar artikel 50, tweede lid, onderdeel b, van die wet.

Met de aanpassing van artikel 85 en 88 wordt voorzien in de mogelijkheid tot het opleggen van een dwangsom of een bestuurlijke boete. Dit vergt tevens aanpassing van de bijlage op grond van artikel 90.

Onderdeel D

De tekst van artikel 53, negende lid, van de Wet verplichte beroepspensioenregeling is gebaseerd op artikel 5, negende lid, van de PSW. Daarom wordt een vergelijkbare aanpassing voorgesteld.

HOOFDSTUK 3 SLOTBEPALINGEN

Artikelen 170 tot en met 175

In deze artikelen zijn samenloopbepalingen opgenomen met wetsvoorstellen die thans nog aanhangig zijn in de Tweede Kamer.

Artikel 176

In het eerste lid van dit artikel is de mogelijkheid gecreëerd om bij ministeriële regeling tijdelijke voorzieningen te treffen indien dit noodzakelijk is voor de invoering van de Wft of dit wetsvoorstel, eventueel in afwijking van dit voorstel. Deze voorziening maakt het mogelijk om in onvoorziene gevallen de invoering van de Wft te ondersteunen. Gelet op de complexiteit en de omvang van de Wft en het belang van een soepele en efficiënte invoering daarvan, is deze bepaling opgenomen. In het tweede lid is erin voorzien dat de delegatie op grond van het eerste lid een tijdelijk karakter heeft. Na de vaststelling van de ministeriële regeling krachtens het eerste lid wordt zo spoedig mogelijk een voorstel van wet tot regeling van het betrokken onderwerp ingediend bij de Staten-Generaal. Die regeling kan overigens ook voorzien in het treffen van een delegatiegrondslag. Dit zal afhankelijk zijn van hetgeen geregeld moet worden. Bij invoering van omvangrijke en complexe wetten kan een dergelijk artikel worden opgenomen. Een recent voorbeeld is artikel 5.1 van de Invoerings- en aanpassingswet Zorgverzekeringswet (Kamerstukken I 2004/05, 30 124, nr. A).

Artikel 177

Deze bepaling is een afgeleide van aanwijzing 251 van de Aanwijzingen voor de regelgeving. De Wft kent een soortgelijke bepaling (artikel 7:1). Teneinde de verwijzingen in dit wetsvoorstel in overeenstemming te brengen met de te hernummeren Wft-artikelen is deze bepaling onontbeerlijk.

Artikel 178

Naast de intrekking van de huidige wetten op het terrein van de financiële markten en het financieel toezicht daarop (Wfd, Wmz, Wtb, Wte 1995, Wtk 1992, Wtn en Wtv 1993) wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt ook de Wet bepalingen ter vrijwaring van kredietinstellingen en andere financiële instellingen tegen aansprakelijkheid in te trekken. Deze wet is uitgewerkt.

De intrekking van bovenstaande wetten leidt tot het vervallen van alle op die wetten gebaseerde lagere regelgeving, er bestaat immers geen rechtsgrondslag meer. In de algemene maatregelen van bestuur die onder de Wft zullen worden opgesteld, zal dus geen intrekkingsbepaling met betrekking tot de huidige algemene maatregelen van bestuur worden opgenomen.

Indien de Wft in werking zou treden voordat het voorstel van wet, houdende regels ter uitvoering van richtlijn nr. 2004/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 21 april 2004 betreffende het openbaar overnamebod (30 419) (wetsvoorstel overname-richtlijn) van kracht wordt, blijft een gedeelte van de Wte 1995 van kracht tot het tijdstip waarop laatstbedoeld wetsvoorstel in werking is getreden. Het betreft het bepaalde ingevolge de artikelen 6a, 6b en 6c van de Wte 1995, inclusief de daarop gebaseerde regelgeving in het Besluit toezicht effectenverkeer 1995 en de Tijdelijke vrijstellingsregeling overnamebiedingen. Hoofdstuk 5.5 van de Wft zal in verband daarmee niet in werking

treden. Dat hoofdstuk wordt gewijzigd in het wetsvoorstel overname-richtlijn.

Het bepaalde ingevolge artikel 5a van de Wte 1995 blijft eveneens in stand na inwerkingtreding van de Wft. Bij de inwerkingtreding van het wetsvoorstel ter implementatie van de Richtlijn nr. 2004/109/EG van 15 december 2004 betreffende de transparantievereisten die gelden voor informatie over uitgevende instellingen waarvan effecten tot de handel op een gereglementeerde markt zijn toegelaten en tot wijziging van Richtlijn 2001/34/EG (PbEU L 390) (wetsvoorstel implementatie Transparantierichtlijn) zal deze bepaling worden vervangen.

In samenhang met het in stand blijven van artikel 5a, 6a, 6b en 6c van de Wte 1995, blijven ook enkele (daaraan ondersteunende) artikelen en hoofdstukken van de Wte 1995 in stand. Bij het wetsvoorstel dat als laatste van de twee genoemde wetsvoorstellen tot wet wordt verheven en in werking treedt, naar verwachting het wetsvoorstel implementatie Transparantierichtlijn, zullen ook de resterende bepalingen van de Wte 1995 worden ingetrokken.

Artikel 179

Het is de bedoeling één inwerkingtredingsbesluit op te stellen waarin zowel de inwerkingtreding van de Wft, de algemene maatregelen van bestuur onder de Wft en de inwerkingtreding van deze wet, nadat het tot wet is verheven, te regelen.

De Minister van Financiën,
G. Zalm